

číslo 7-8 - červenec-srpen 2012 - cena 15 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

10 LET OD POVODNÍ

Můj muž je Vodnář, a kdo tohle hvězdné znamení zná, ví své. Totiž, že jsou to vizionáři, objevitelé, rozhodně se odlišující od toho, co dělají, nosí a provozují ostatní. Pravidla pro ně neexistují, jsou společenšší a v každé společnosti musí hrát první housle. Vodnáři se vznášejí na obláčku svých fantazií. Plánovat cokoli dopředu s Vodnářem je holý nesmysl, žijete-li s Vodnářem a dosud jste všude přicházeli včas, můžete na to zapomenout. Navíc existují chvíli v tomto světě a pak zase v tom druhém, za zrcadlem. Jediné, co vám můžu slíbit, nudit se s nimi nebudete.

Všechny naše dovolené a úniky z reality probíhají dle podobného vzorce: Jé, miláčku, před hodinou přišlo, ale teď je docela pěkně, tak co kdybychom vyjeli na tu dovolenou hned teď, víš, jak jsi chtěla? Ale ne, ubytování předem zamlouvat nebudeme, nejlepší je se nechat hýčkat náhodami. Jo, ty musíš jít do práce? Jak to?

Miláček nechápe, že o dovolené jsem mluvila před měsícem a chtěla jsem ji NAPLÁNOVAT, neboť jsem puntičkářská Panna, a ta má ráda zabaleno (včetně zubního kartáčku, lékárníčky a soupravy na lepení duší) raději měsíc předem. Miláček už také na dovolenou nechce jezdit jen se mnou, a dívat se mi při večeri do očí, jako v dobách zamilování, ale nejradši táhne v koloně za sebou všechny naše příbuzné, přátele ba i náhodně známé. Je totiž Rakušan, a tak všem musí ukázat, jak právě dozrávají meruňky ve Wachau, nebo jak se vydařilo víno v Burgenlandu. A svatomartinská husa je v listopadu nejlepší v podhůří Alp, kde se přes rok pásala. Potřebuje obecenstvo, a to obecenstvo ho musí chválit. Což se mu ve většině případů podaří, protože světo div se, jemu to antiplánování prostě vychází a dílem náhody se mu daří vytvářet takové okouzlující situace, že prostě neodoláte.

Tak jsme ho nepokousali ani ve chvíli, kdy nás v dubnu dotáhl do průsmyku v italských Alpách a projet se dál nedalo, neboť tam ještě ležel sníh. Místní domorodec na dotaz, jak dlouho budeme čekat, než to protáhnou, opáčil, že asi měsíc, až to roztaje. Zajíždka 60 km, večer, hladoví, utahaní, ale nikdo se nezlobil, bylo to vlastně opravdu romantické.

A tak jsem se ani nedivila, když tuším před půl rokem oznámil, že potkal pána (Vodnáři stále někoho potkávají!), který každoročně organizuje setkávání pěveckých sborů v městečku daleko za Salzburkem, a slíbil mu, že mu z Čech určitě pošle pěvecký sbor. Ten pán se ho totiž zeptal, když prý tak žije jednou nohou v Čechách, jestli nějaký sbor nezná. A můj drahý si vzpomněl, že už jsem ho párkrát vzala na vánoční koncert Závise a že tedy na Hluboké má k dispozici 40 žen a dívek!

Jsem ráda, že se děvčata dala přemluvit a jela. A doufám, že se jim pod Alpami líbilo. Že se budou líbit ony, to jsem věděla předem. Naše lidovky vezmou za srdce každého a nemají v Evropě konkurenci. Mezi 37 sbory se rozhodně neztratily.

Jen doufám, že se můj drahý moc nenamlasal, a že příště nevystěhuje z Čech nějakou další atrakci, protože mu evidentně výlet v poměru 3 muži a skoro 40 děvčat velmi konvenoval (druhý muž byl věrný manžel Jitky Fikotové, a ten třetí řidič autobusu,).

Tak. Přeji vám krásné léto a báječnou dovolenou. Pokud se ptáte, kam pojedeme na dovolenou my – jako obvykle – nevím. Kdo by to také plánoval, když je teprve začátek července, že? Ale nakonec – víte, že jsem se já, Panna, nakonec dokázala přizpůsobit? Odjedu kdykoli a kamkoli během deseti minut, a nerozhází mě ani to, když si zabalím čtyři halenky a žádnou sukni, a v létě zapomenou doma plavky a v zimě lyže.

◆ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ◆

BLAHOPŘÁNÍ :

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci červenec + srpen oslaví významná výročí.

Červenec:

Stráský Vladimír	Hluboká	85 let
Hospodářský Václav	Hluboká	80 let
Štěpková Věra	Hluboká	80 let
Turek Jindřich	Hluboká	75 let
Řezníčková Anna	Hluboká	75 let
Šimová Marie	Poněšice	75 let

Srpen:

Platenka Karel	Hluboká	92 let
Hubáček František	Hluboká	75 let
Janoušová Marie	Hluboká	75 let

V měsíci červenci oslaví 50 let společného života »Zlatou svatbu« manželé Jiří a Hana Petráčkovi z Hluboké nad Vltavou.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Sofie Trčková	Hluboká
Alex Farda	Hluboká
Karolína Holdová	Poněšice
Elena Malíková	Hluboká
Stella Kurfirstová	Hluboká
Amy Čumíček	Hluboká

Opustili nás

Brůha František	Hluboká
Havlová Františka	Hluboká
Kříž Vladimír	Hluboká
Niedl Václav	Hluboká

Upřímně děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s panem Vladimírem Křížem, projevil slova účasti a předali květinové dary.
Manželka Věra Křížová s rodinou

Navštívíte Starou oboru?

Lesní správa LČR s.p. umožňuje našim občanům, návštěvu Staré Obory. Ta bude možná ve čtvrtek 5.7.2012 od 13.00 do 17.00 hod. Trasa od Janečka (Bolecha) přes Zlatěšovice k chatě a zpět. Lesní správa žádá návštěvníky, aby tuto trasu dodrželi. MŮ děkuje za umožnění návštěvy a občanům již předem za dodržení kázně v oboře. *Ing. Jirátko*

Dopravní situace s objížďkou bavorovického mostu

K rukám Policie ČR směřovala redakce Zpravodaje četné dotazy hlubockých občanů, kteří sice chápou, že objížďka kvůli bavorovickému mostu je logická vzhledem k situaci, ale citelně jim chybí ochrana na exponovaných místech. A to je oblast Hluboká – Zámostí pro chodce, od pomníku Závise ke křižovatce u mostu přes Vltavu. A pak u výjezdu na hlavní silnici směrem doleva k Dasnému pro řidiče. Auta v Zámostí jezdí velice rychle, bez ohledu na dopravní značení – dohled žádný, chodci trvale v ohrožení, nejsou tam chodníky. Apel na městskou policii – aby častěji dohlédli – příliš nezabral.

Stejně tak výjezd z objížďky od Bezdřeva, kde je v podstatě ve špičkách pro motoristy přijíždějící objížďkou vyloučeno dostat se na hlavní silnici směrem k Budějovicím. Není možné k Dasnému instalovat dočasně semaforey a v Zámostí zjednat dohled? (O umístění semaforů zažádalo i město Hluboká).

Jistě by bylo smutné, kdyby se něco začalo dít až po nějakém úraze či neštěstí. Čeká nás půl roku turistické sezóny a bude to asi náročné.

Dostali jsme odpověď:

Dobrý den,

byl mi postoupen Váš e-mail ze dne 12.6.2012 se žádostí týkající se dopravní situace v Hluboké nad Vltavou. Rozhodně si nepřipadám jako ten nejkompentnější k reakci na Váš e-mail. Každopádně jako vedoucí oddělení v Hluboké nad Vltavou Vám mohu sdělit, že místní policisté se snaží v rámci svých možností dělat maximum pro bezpečnost na námi spravovaném území. O problémech, které popisujete, víme, problémových míst v našem služebním obvodu registrujeme celou řadu, kdy těmto problematickým místům věnujeme v rámci výkonu služby zvýšenou pozornost. Bohužel zdejší oddělení má ve svém obvodu více jak 80 obcí a i při maximální snaze a odpovědnosti vyplývající z našich povinností nemůžeme být všude tam, kde je nás zrovna potřeba.

Pokud se týká umístění světelné dopravní signalizaci u křižovatky u obce Dasný, mohu jen toliko uvést, že veškerá omezení, objíždné trasy a přechodné dopravní značení, týkající se omezení dopravy z důvodu rekonstrukce mostu podléhají určitému schvalovacímu procesu, kterého by se měl za Policii ČR účastnit dopravní inženýr Odboru služby pořádkové policie. Zdejší obvodní oddělení není účastníkem řízení, k ničemu se nevyjadřuje a nemá jakoukoliv možnost se na nastíněném procesu podílet.

npor. Bc. Vladimír Kožíšek

Základní škola oslavila krásné 30. narozeniny

■ ■ Historie školy

Škola na Hluboké má bohatou a dlouhou historii, jak je zmíněno na školních webových stránkách.

První zmínky o škole v Podhradí sahají až do roku 1681, kdy byl zdejší kantorem Jiljí Jilemnický. Ale škola v pravém slova smyslu je připomínána teprve v roce 1688. O místě, kde se tenkrát vlastně vyučovalo, nic nevíme, ale známe jméno rektora zdejší školy – Václava Sušického. Roku 1712 podhradská obec začala stavět školu v Horní ulici (dnes čp. 137) a děti byly tehdy vyučovány zámeckým varhaníkem. Protože počet dětí stále vzrůstal a prostory pro výuku byly nedostačující, koupila obec roku 1792 dům na dnešní Masarykově třídě čp. 36. Jednalo se pouze o jednu třídu, která byla v letech 1825 – 1826 rozšířena na tři učebny. Kromě učitele byli přibráni dva učitelští pomocníci. Pro zájmovost – učitel pobíral 194 zlatých 40,5 krejcaru ročně, pomocníci 70 zlatých. Školní docházka byla povinná od 6 do 12 let.

V letech 1886 – 1887 byla postavena nová školní budova na hlavní třídě (dnes čp. 52). Hlubocká škola se také rozdělila na chlapeckou a dívčí. Chlapci zůstali ve staré budově, děvčata se přesunula do nového objektu. Výuka na měšťanské škole byla zahájena v dubnu 1920 ve schwarzenberské zalesňovací kanceláři a od 1. listopadu 1920 se přesunula do někdejší lednice knížecího pivovaru. Podmínky, v nichž se tehdy děti učily, se nám dnes zdají až neskutečné: v pouhých dvou třídách se tísnilo přes 100 žáků!

Staré objekty byly však pro výuku stále méně dostačující. Proto byl od roku 1947 navrhován pozemek na okraji zámeckého parku (naproti tehdejšímu Masarykovu sociálnímu domu) jako vhodné stavební místo pro novou školu. Je to místo, kde stojí současná základní škola.

Od 1948 do roku 1982 sídlila hlubocká základní osmiletá škola ve čtyřech budovách. V roce 1959 muselo být pro velký počet žáků a nedostatek prostoru zavedeno střídavé vyučování: část dětí se učila dopoledne, část chodila do školy odpoledne.

■ ■ Nová škola

Nakonec bylo rozhodnuto o výstavbě nové školy na pozemku, který byl vybrán již v lednu 1947. V roce 1979 se zde započalo s výstavbou areálu moderní pavilónové školy o osmnácti třídách a v sobotu 28. srpna 1982 byla školní budova slavnostně předána do provozu. Později k ní přibyl ještě pavilón mimoškolní výchovy, fotbalové hřiště a tenisový kurt. V nedávné minulosti byl upraven prostor s venkovní lezeckou stěnou a prolézačkami pro školní družinu a pro zdravý pohyb dětí o přestávkách. V areálu byla vybudována unikátní venkovní třída, která slouží k výuce dětí pod širým nebem. Přestože výsadba zeleně a kultivace okolí venkovní třídy byly součástí projektu, nakonec škola osázená rostlinami a stromky provedla spolupomocí.

Stále jsou hledány a zvažovány varianty pro dostavbu víceúčelového sportoviště, neboť tato investice je nad současnou možnostmi školy.

Také vnitřní zařízení školní budovy prochází zejména v posledních letech prospěšnými

změnami. Velkou investicí byla v posledních dvou letech rekonstrukce a modernizace hygienických zařízení a rozšíření internetové sítě do celé budovy. Byla vybudována nová počítačová učebna, jejíž moderní zařízení slouží žákům od školního roku 2005/2006. Následně byla vybudována další moderně vybavená učebna pro 2. stupeň, kterou žáci využívají od roku 2007. Díky velkému úsilí se povedlo také vybudovat nové, moderní učebny jazyků. V roce 2008 byla částečně rekonstruována školní kuchyňka. Škola nyní také provádí zateplení a výměnu oken. Další vítanou změnou bylo vybudování a otevření víceúčelového venkovního hřiště, které je určeno na míčové hry, disponuje nejmodernějšími parametry – mimo jiné kvalitním umělým povrchem.

Některé prostory v pavilónu školní družiny jsou od roku 2003 využívány pro mimoškolní činnost dětí. Z krátkého rozhovoru s ředitelem školy Mgr. Schmiedem tak vyplynulo, že hlubocká škola patří k těm, ze kterých děti po vyučování neutikají. Zůstávají rády, protože je tady čeká možnost různých kroužků a aktivit, které je baví a naplňují jejich volný čas.

Dnešní centrum volného času Poškolák plynule navázalo na Centrum volného času dětí a mládeže. Prioritou »Poškoláka« je dětem dát možnost kreativně vyplnit volný čas. Velké množství zájmových kroužků pro jakoukoli věkovou skupinu základních škol se navíc rozšířilo také o nabídku pro děti z mateřských školek, ale i pro dospívající či dospělé. Zázemí ve škole má k dispozici místnost na taneční kroužky, místnost pro výtvarné obory a učebnu pro obory vzdělávací, dále díky vedení školy je umožněno používat keramickou dílnu, tělocvičnu, malý sál a počítačovou učebnu.

Kroužky trvají většinou hodinu a jsou rozloženy do celého týdne včetně víkendů – nabídka je opravdu široká. Moderní tance pro všechny ročníky, florbal pro holky i kluky, keramika, módní show, atletika, angličtina, aerobic, výtvarný kroužek, kreativní klub, basketbal, cvičení pro zdravá záda, sportovní hry, balet, rybářský kroužek, dramatický kroužek, školní rozhlas, školní noviny, scénický tanec, počítače, individuální léčebná tělesná výchova, turistický kroužek.

Více informací najdete zde:

<http://cvcposkolak.webnode.cz/krouzky/>

■ ■ Letní slavnost

Na letní slavnosti se předvedly děti šťastné a spokojené, hrdé na vše, co mohly rodičům, babičkám a dědečkům, i ostatním přihlížejícím, zahrát, zatančit, zazpívat či ukázat. Děti jsou dnes samostatné, tréma u nich nehraje roli a je radost se na ně dívat. Prezentovat mohly řadu sportovních pohárů a ocenění, vyhraných na meziškolních akcích – narovnány na jediný stůl je jich opravdu úctyhodné množství. Oblíbené jsou také aktivity, které vyžadují trochu filipů či kreativity, umělecké, včetně těch novinářských. Děti vydávají vlastní časopis nebo mluví do rozhlasu. Vypadá to, že se ve škole v mnoha ohledech baví. Je to zásluha učitelů a učitelek, zřejmě právě díky jejich výuce a přístupu nezískají děti školou povinné k budově školy »nechut« a nevdají jim trávit v ní i chvíle volna...

■ ■ Slova ředitele školy

Možná si to všichni neuvědomují, *uvažuje ředitel školy Mgr. Jaroslav Schmied*, ale naše škola je opravdu výjimečná. Disponuje velkorysým prostředím pavilónů školy, z dob, kdy se ještě tolik neřešila cena energií. Takže to se dnes musí dohnat zateplením a dalšími úpravami. Škola je obklopena krásným parkem. Čistý vzduch, prostředí menšího města a navíc máme štěstí i v podpoře města a sponzorů. Pořád je samozřejmě co vylepšovat, už léta usilujeme o položení kvalitního povrchu na běžeckou dráhu, snad se jednou dočkáme. Možná si naše děti, teprve až odsud odejdou, uvědomí, co všechno v naší škole měly a že to není všude obvyklé.

■ ■ Školní řád

platil za našich časů a v malých obměnách platí i dnes. Ale od našich mladých časů se přece jen nějaké pokyny inovovaly:

■ Z bezpečnostních důvodů se žákům zakazuje před vchodem do školy a v prostorách školy jezdit na kolečkových bruslích, skateboardech, kolech, apod.

■ Pokud nosí žák mobil do školy, má ho u sebe a odpovídá za něj. Při výuce není dovoleno mít zapnutý mobil.

■ Nikdo nesmí být šikanován tělesně ani duševně – šikana je trestným činem!

Práva dítěte

■ Dítě má právo na vzdělání. ■ Dítě má právo využívat služeb a zařízení péče o děti, která jsou pro ně určena. ■ Kázeň ve škole musí být zajišťována způsobem slučitelným s lidskou důstojností dítěte. ■ Dítě má právo na svobodu projevu. ■ Dítě má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství. ■ Dítě má právo na odpočinek a volný čas, právo věnovat se hrám a rekreační činnosti přiměřené jeho věku. ■ Dítě nesmí být vystaveno svévolnému zasahování do soukromého života, rodiny, domova nebo korespondence. ■ Dítě má právo na ochranu před jakýmkoliv tělesným či duševním násilím, urážením nebo zneužíváním. ■ Dítě je nutné chránit před všemi formami sexuálního násilí a zejména sexuálního vykořisťování. ■ Dítě má právo na životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, mravní a sociální rozvoj. ■ Dítě s tělesným postižením má právo žádat pedagogické pracovníky školy o pomoc při sebeobslužných prvcích a hygieně.

Děti ze základní školy také nemyslí jen na sebe, starají se o čistotu okolí školy, sběrem papíru si například vydělaly na adopci lamy krotké ze zoo, zkrátka dobré nápady mají ve škole jak učitelé, tak žáci. A je radost sledovat, jak dobrá motivace vede děti ke snaze a kolik talentů naše škola má.

Program slavnosti k 30. výročí postavení budovy školy byl rozmanitý a trval od 14.00 hodin do večera. Celým programem prováděla Ing. Václava Štěpanovská spolu s dětmi z Novinářského kroužku, na akci se podíleli učitelé, zaměstnanci školy, Valerie Chromá, i celý kolektiv lektorů Poškoláka.

Záviš reprezentoval město Hluboká i Českou republiku

Ve dnech 15. – 17. června se zúčastnil Ženský pěvecký sbor Záviš pod vedením Mgr. Mileny Horníkové mezinárodního hudebního festivalu »Oheň a hlas« v rakouském městě St. Michael im Lungau a zapálil zde spolu s ostatními svou malou symbolickou pochodeň.

■ Skvělý výkon

Festivalu se zúčastnilo 37 sborů (z Rakouska, Švýcarska, Německa a České republiky). Již při zahajovacím večeru, když se prezentovaly všechny sbory, zaujaly hlubocké ženy všechny přítomné svižnou písní upravenou ing. Jiřím Chvátalem *Aj mal som konička*. Přestože již bylo 23.30 hodin, výkon byl skvělý.

Hlavní koncert se uskutečnil v sobotu. Sbor Záviš skvěle reprezentoval město Hluboká nad Vltavou a sklídl za své vystoupení v farním kostele St. Michael velké ovace. Za směs lidových písní, skladbu *Návrat* od Petra Ebena a *Dyby byla kosa nabróšená* od Antonína Dvořáka odměnili posluchači sbor ohromným aplausem. Ženský pěvecký sbor Záviš opět dokázal, že se ve světě neztratí a je důstojným zástupcem města Hluboká nad Vltavou, jižních Čech a České republiky.

Jaroslava Šindelářová

■ Kulturní zážitky a krása hor

Ve svém příspěvku nebudu popisovat celý průběh Mezinárodního festivalu v rakouském městě St. Michael im Lungau, na který byl náš pěvecký sbor pozván. Zaměřím se pouze na okamžiky a situace, které mě nejvíce zaujaly.

První můj velice silný zážitek byl, když se k nám po průjezdu městem St. Michael přidala naše průvodkyně Berta a nasměrovala nás na velmi úzkou, ale romantickou cestu, která byla velmi těsná pro náš autobus, který řídil pan Zevl. Jen díky jeho profesionalitě jsme dvakrát denně překonávali dřevěné i kamenné můstky a cestu plnou zákrut. Projížděli jsme zcela panenskou přírodou, kde se linula vůně dřeva, kterou umocňovala vůně posečených horských luk. Před dojezdem na ubytování se nám otevřelo údolíčko obklopené horskými loukami, lesy a horami, na jejichž úbočích a vrcholcích ležela sněh. A v kombinaci s azurovým nebem jsem si připadala jako v pohádce. V tomto údolí zvaném Wiesenbauer byl pouze rodinný penzion, který tvořily dvě budovy pro ubytování, s rozkvetlými květinami v oknech i balkonech a malé horské hospodářství, skládající se z rodinky horských koz, dvou koníků pasoucích se u lesa a hejna slepic, které si hlídal statný kohout. Za penzionem se rozkládalo nevelké horské jezírko lemované rozkvetlými a voňavými lupinami. Prostě krása. A v tomto okamžiku mě napadla myšlenka, že bych tu chtěla žít. Byly to jen emoce, protože rázem jsem si uvědomila realitu, že zde není jen krásné počasí, ale také dny plné víchřic, dešťů, sněhu a krutých mrazů.

Žít trvale zde mohou jen skuteční horalé, kteří se tu narodili a láska k horám jim pomáhá překonat i těžké podmínky, kdy jsou třeba i řadu dní odříznuti od civilizace. Naše ubytování bylo hezké, čisté, s překrásnými výhledy do okolí. Podávala se zde pouze snídaně, dle výběru buď na terase, nebo v jídelně penzionu. Ostatní menu jsme absolvovaly ve městě, nebo z vlastních zásob.

Dalším neméně krásným zážitkem byl odjezd v sobotu 16. června k lanovce v St. Michael, kterou jsme vyjely ze stanice Grosseck do stanice Speireck. Z kabinové lanovky se nám opět otevřely překrásné výhledy jak do údolí, tak na horské zasněžené štíty. Z této stanice nás však ještě čekal výstup po stezce horou. Vrchol Speirecku má nadmořskou výšku 2411 metrů a fyzicky méně zdatní mohly využít krkolomnou jízdu terénním automobilem. Této jízdy se zúčastnila i Jitka Fikotová na vozíku, před jejímž výkonem hluboce smekám. Cílem byl dřevěný kříž pod vrcholem hory, který byl opracován jako samorost a dále přírodní kamenný oltář. Na tomto místě sloužil mši katolický kněz. Této mše se zúčastnily i pozvané sbory a část mše byla zpívána. Noty jsme obdržely ještě před účastí na hudebním festivalu. Byl to výjimečný duchovní zážitek, opět potvrzený krásou horských štítů, nádherným modrým nebem a atmosférou soudržnosti.

A nyní se dostávám k našim skvělým hudebním zážitkům a naší účasti na pěveckých akcích v St. Michael. Na mezinárodním hudebním festivalu vystupovalo v jednotlivých blocích 37 sborů, které se od sebe lišily: počtem, věkem, pohlavím, oblečením a hudebním žánrem. První naše organizované vystoupení se konalo již v pátek v hale města, kde se představovaly jednotlivé sbory pouze jednou písní, nebo skladbou. Na nás přišla řada až v půl dvanácté v noci, kdy už jsme usínaly únavou po náročném dnu. Naše sbormistryně Milenka nás uvedla v němčině a zazpívaly jsme píseň *Aj mal som já konička*. Vše, včetně klavíru bylo bez not a povedlo se. Obdržely jsme velký potlesk. Druhé naše plánované vystoupení se konalo v překrásném farním kostele v St. Michael. I z něho jsem měla velmi dobrý pocit. Zpívaly jsme převážně národní písně a byly jsme odměněny velkým aplausem publika i pochvalou naší Milenky. A mít možnost poslechnout si tolik sborů je velkým přínosem a inspirací pro naši další činnost. Nedokážu určit pořadí umístění jednotlivých sborů, ale podle potlesku a ohlasu cizích lidí jsem nabyla

dojmu, že jsme patřily mezi ty velmi úspěšné a velice důstojně jsme reprezentovaly nejen naše město Hlubokou nad Vltavou, ale i naši vlast.

Na závěr bych chtěla poděkovat těm, kteří nám účast na hudebním festivalu umožnili. Jmenovitě paní Mgr. Mileně Horníkové, která s námi měla trpělivost tento program navštívit a z velké části tuto cestu zorganizovat, MUDr. Soně Kroutilové, která nás vždy skvěle doprovází u klavíru a Jaroslavě Šindelářové, manažerce sboru, která věnuje velkou spoustu svého času, aby se naše vystoupení jak v Čechách, tak v cizině, mohla vůbec uskutečnit. Rovněž bych chtěla poděkovat i Ing. Jiřímu Chvátalovi, který nám z velké části náš repertoár aranžuje. A dále všem mě neznámým lidem, kteří nám k této účasti pomohli.

Milenko a Jarko, také Vám chci poděkovat za to, že jste dokázaly mezi 36 ženami (od mláďat až po dříve narozené) udržet dobrou náladu a pocit kamarádství, přátelství a soukromosti.

A samozřejmě holky i Vám všem. Díky. **Maruška Hanušová**

■ Ta naše písnička česká, ta je tak hezká, tak hezká ...

Ano, je to pravda.

Při každém koncertu vnímáme, že nejvíce oslovují návštěvníky právě naše národní lidové písně – mohou si je totiž společně s námi zazpívat. A je někdy až dojemné pozorovat ve tvářích posluchačů, jak si v duchu vybaví různé epizody ze svého života, které jim ta která písnička připomene. Někdy jim vyloudí v oku slzičku, jindy je zas přiměje k tajemnému úsměvu, ale pokaždé je evidentně potěší. Nejinak tomu bylo i při letošním Jarním koncertu našeho pěveckého sboru Závěš.

Tradičně jsme navštívili obyvatele Domova důchodců a Domova pro seniory na Hvízdalu v Budějovicích, kam se vždy těšíme, kde nás pokaždé vlídně přivítají a rádi si s námi zazpívají. Dokonce byla každá z nás obdarována nádhernou růží jako poděkováním od jedné posluchačky. To je přece velká pocta pro celý sbor!

Hlavní koncert se konal v neděli 10. 6. 2012 v místním kostele sv. Jana Nepomuckého. Ačkoliv počasí nebylo v ten den právě přívětivé, potěšila nás velká návštěvnost a zájem o náš koncert. Možná to bylo také šťastně zvolené motto koncertu – »Šťěstí« – které návštěvnost koncertu, mimo připravený program, pozitivně ovlivnilo. Kdo ví?!

Jisté je, že se letošní Jarní koncert našeho pěveckého sboru vydařil. Posluchači si jej, dle ohlasů »z ulice« opravdu užili – poplakali si, zasmáli se, poslechli si »tu svoji« a dočkali se přídatku, kdy si s námi společně zazpívali.

Poznali rovněž osobně autora hudebních úprav písní pro sborový zpěv – Jiřího Chvátala, »dvorního skladatele« našeho sboru a snad i »hudebního mága,« který prostou lidovou píseň dokáže upravit pro sborový zpěv s velkým citem. Jeho úpravy jí dodají neuvěřitelnou melodickou bohatost, přičemž stále zůstává tou prostou lidovou písničkou, kterou jsme se učili zpívat třeba ve škole. Přesvědčili jsme se již mnohokrát, že všechny skladby v jeho úpravách, které jsme měli možnost zpívat, jsou posluchačům blízké, líbí se jim, a to nejenom v našich končinách. I v cizině, kde, ať je znají nebo neznají a nerozumí slovům, si jejich krásně zpěvná melodie dokáže podmanit nejednoho posluchače.

Česká lidová písnička je stále schopná takzvaně dobývat svět. A když se pod její aranžmá ještě podepíše jeho velmi schopný autor, lze říct, že vedle ostatních skladeb těžko najde konkurenci. Na celkovém výsledku koncertu mají podíl všichni, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli při jeho organizaci. Těm všem samozřejmě patří velký dík od každé z nás a věříme i v další spolupráci. Není i tohle všechno štěstí?!

Martina Bártová

Přátelství ve výšinách

Mám-li přispět svoji trochou do mlýna, tak na mne nejvíc zapůsobil výjezd lanovkou a následně krátký výstup na horu Speiereck / 2411 m n.v./ Hora

se přímo tyčí nad vesničkou Oberbayrdorf, v níž jsme byli ubytováni. Musím se sklonit před dámami, jež překonaly strach z lanovky, a podnikly výstup na vrchol hory. Stálo to za to!

Nádherné počasí, dobrá viditelnost, nevídaná atmosféra. Na vrcholku hory se konala mše. O uvítání a hudební doprovod se postarali 3 alpské hornisté. Jejich překrásné tuby se ozývaly široko daleko. Svatostánek – pařez silného stromu – připomínal kříž a stolec byl z velkého přírodního kamene. Kněz měl jasnou a srozumitelnou řeč. Jak je krásné se sejit na vrcholu hory, pod širým nebem, kdy všechny spojuje přátelství, klid a mír. Mohutný plamen vzniká z nepatrných hvězdiček.

I já jsem na tomto místě navázala kamarádství. Nejdříve mi, aniž bych o to žádala, uvolnil místo starší pán, abych zpívala. Text mi okamžitě poskytla vedle stojící paní. Zároveň také fotila. Poprosila jsem ji o fotografii. Vyměnily jsme si kontakty. Byla jednou z členek německého pěveckého sboru. Na druhý den mne zastavila vedoucí tohoto sboru s tím, abychom navázaly kontakty i jako sbor. Tak se budeme těšit.

Maruška Kocourková

■ Pro štěstí a pro radost

Náš jarní koncert pořádaný pro Hlubokou a okolí nazvaný »Šťěstí« snad trochu štěstí přinesl.

Tradičně jsme zahájily v domově důchodců a v domově seniorů v Budějovicích. Babičky se oblékly do slavnostního, pobrukovaly si s námi známé písničky a nakonec nám rozdaly krásné růže, které byly darem od jedné z nich. Dojalo nás to. V době, kdy senioři jsou přehlíženi, a to jak od vládní garnitury, tak mnohdy až po ty nejbližší, my jsme je potěšily a možná přinesly i trochu toho štěstí.

V polovině června jsme odjely do Rakouska na sborový festival. Zúčastnilo se celkem 37 sborů, z Čech kromě nás sbor z Milevska. Přivítalo nás půvabné alpské městečko St. Michael.

Krásna městečka byla umocněna nádherným počasím, které po celé tři dny vydrželo. Koncert se líbil, povedl se nám, byly jsme pochváleny i od naší »šéfkyně«, jak ji nazývala naše rakouská průvodkyně. Zpívalo se ale všude, na náměstí, v restauraci a dokonce i na výletě, kdy jsme (z 1076 m) lanovkou vyjeli a po svých vyšlapaly až tam, odkud byl neuvěřitelně krásný výhled. Závěrečný pochod městem měl svůj půvab, slavnostní zakončení ale pro nás znamenalo loučení. Odjely jsme s pocitem dobře odvedené práce a opět se přesvědčily, že naše činnost je smysluplná, protože dovede přinést radost nejen nám, ale i posluchačům.

Miluše Krátká

Pěvecký sbor Závěš děkuje těmto sponzorům:

- Jihočeský kraj České Budějovice
- Město Hluboká nad Vltavou
- Lesy České republiky, s.p. České Budějovice
- Wienerberger cihlářský průmysl, a.s. České Budějovice
- Jana Dlouhá – Agrotrans Hluboká nad Vltavou
- František Strnad, Koberce – Strnad-Lišov
- Ema Majerová, Jeremiášova 4, České Budějovice

z jednání městské rady a zastupitelstva

- Město jednalo nad pronájmy a prodeji pozemků, nad pronájmem bytu v Lesní ul a prodloužení nájmu bytu v KC Panorama.
  - Rada byla informována, že Český úřad zeměměřičský a katastrální započal s digitalizací katastrální mapy katastrálního území Hluboká/V. což může vést k tomu, že přesnějším zaměřením hranic jednotlivých pozemků vyplynou rozpor mezi starým a novým stavem a budou přibývat žádosti o majetkoprávní vypořádání těchto případů.
  - Rada doporučila název nové ulice v oblasti Holý Vrch na Třešňová nebo Třešňovka. Dále se jednalo o převzetí směny pozemků na Vývarce a vytvoření cesty.
  - SDH Kostelec požádal o příspěvek na oslavu 110. výročí založení SDH Kostelec a 3. ročník dokropné v Kostelci. V rámci akce proběhne hasičská soutěž v požárním útoku, střelbě, ukázka staré a nové hasičské techniky, zábava pro děti.
  - Zastupitelstvo bylo informováno, že v souvislosti se zateplováním domova důchodců byly demontovány dřevěné výplně zábradlí na lodžiiích. Bylo zjištěno, že ze 2/3 jsou v místech uchycení záhlaví fošen uhníly, tzn. nelze je již použít. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto fošny zpět nemontovat a urychleně byl zpracován návrh na nové zábradlí ve variantách kovová výplň (pororošt) nebo skleněná výplň. Z devíti nabídek byl vybrán dodavatel a vybrána varianta skla (sklo mléčné průsvitné, neprůhledné).
  - Město přispělo na akrobacii letounů Hosin a na jachtařské závody o pohár Hluboké.
  - V souvislosti se špatným stavem vytápění MŠ čp. 56 je jednáno o výměně oken v objektu. Ze 7 předložených nabídek byla vybrána jedna, historický vzhled fasády neumožňuje provést standardní zateplení budovy.
  - Rada pověřila ředitele PMH vyčíslením nákladů na požadované práce opravy vodovodu v Kostelci.
  - Granty – *Rekonstrukce sběrného dvora PMH* – fond Asekol z důvodu vysokého počtu předložených žádostí nepodpoří
- Obnova kaple sv. Isidora v Hroznějovicích* – provedeno výběrové řízení na dodavatele stavby
- Parkoviště v ulici Fügnerova II. etapa* – provedeno výběrové řízení na dodavatele stavby
- Renovace památníku obětí I. a II. sv. války – přidělen grant Jč kraje Úcta k předkům
  - Z důvodů nejasností, co patří a nepatří mezi komerční inzerci, se rada zabývala pravidly pro zveřejňování inzerce v Hlubockém zpravodaji.
  - Žádosti o povolení vjezdu vyhlídkového vláčku na pozemek města cestou okolo Židovského hřbitova nebylo vyhověno. Rada usoudila, že vzhledem k množství chodců v této odpočinkové lokalitě a k šířce komunikace není tato trasa pro jízdy vláčku vhodná.
  - PMH letos instaloval 10 ks parkových laviček. Počet se nadále jeví jako nedostatečný a jsou další požadavky ve městě i obcích. S otevřením stezky do Purkarce jsou požadavky také na osazení dalších stojanů na kola.
  - Při příležitosti 15 let od podepsání partnerské smlouvy mezi městy Neustadt/Aisch a Hluboká pozvali oficiální představitelé města Neustadt zástupce našeho města na oslavu tohoto výročí. Akce se koná 30.6. – 1. 7. v Neustadtu.
  - Nadace ČEZ poskytla městu nadační příspěvek ve výši 200 000 Kč, k použití na realizaci projektu vytvoření zázemí odpočivné zóny obyvatel domova důchodců. Účelem bude vytvořit odpočinkový prostor pro seniory na pozemcích vedle domova důchodců. Prostor bude vytvořen v několika výškových úrovních s lavičkami, stoly, pergolou, prostorem pro grilování, venkovní posilovnu a rehabilitaci, hřiště na petanque a pod. Nezpevněné plochy budou osazeny zelení.

Každý čas má své předznamenání. Předznamenáním letního času prázdninového je i setkání s místostarostou Pavlem Dlouhým. Důvod setkání je jasný a opravdu už začíná mít punc tradice: rozhovor pro letní vydání Hlubockého Zpravodaje. A aby se z tradice nestala nuda, přemýšlela jsem o otázce, která ještě v rozhovorech pro Zpravodaj položena nebyla. Nakonec jsem na ni přišla. Otázka zní:

Jak se máte, pane místostarosto? Vždycky jsem trochu zvědavý, jaké otázky máte na mne připravené. Tak tuhle bych tedy nečekal. Jestli není jen konvenční a je míněna vážně, pak na ni stejně vážně odpovídám, že se mám dobře.

Máte se dobře, přestože se v médiích neustále objevují negativní informace o vás?

Ano, i přesto. Realita, jakou vytváří některá média, je naštěstí hodně odlišná od reality skutečné.

Nedávno jsem někde zaslechl větu »Dřív v novinách psali o Hluboké kvůli zámku, teď píšou o Hluboké kvůli Dlouhému«. Nejdřív jsem se tomu výroku pouсмál, ale pak mne napadlo, jak ve své jednoduchosti ta věta vystihuje situaci. Místo informací o tom, co se nám tady podařilo vybudovat, o dobrých věcech, které slouží občanům i návštěvníkům Hluboké, se v médiích objeví nesmyslné, vykonstruované ataky, které mají zřetelný cíl – diskreditovat a poškodit nejen mně, ale především ODS. Tyto pokusy mají vždy stejný a musím říci, že hloupě průhledný scénář: Objeví se rádoby veliká kauza, ve které »investigativní« autor – záměrně neužívám slovo »novinář« veřejnosti popisuje nějaký zásadní prohřešek mně, nebo – a to už zachází opravdu za hranu – někoho z mých blízkých, ať už mé ženy, nebo někoho z mých přátel. V článku jsou napsána téměř senzační odhalení domnělých prohřešků, vše šikovně popsáno tak, že i když neexistuje jediný důkaz nebo relevantní podklad, působí napsané věty na nezavěšené čtenáře věrohodně. Nebo, tím hůř, hraji napsané věty na některé nedobré struny špatných lidských vlastností – závist, neznalost problematiky atd. Pak následuje čas, kdy se o napsaném různě spekuluje a rozvíjí se další konstrukce. Poté, kdy se k záležitosti vyjádřím, uvedu ji na pravou míru, nastane v celé věci ticho. Nikdo nepředloží důkazy, které nemá a mít nemůže, protože nic z toho, co bylo napsáno, není pravdou. Takže to vyšumí do ztracena... ale samozřejmě ve všeobecném povědomí to prvotní negativní zůstane. Tak to bylo v případě kolem plateb za akcie mojí ženy, ve kterém dokonce autor tvrdil, že má k dispozici výpisy z bankovního účtu České spořitelny – tím veřejně sdělil, že bylo porušeno zákonem dané bankovní tajemství! Přestože všechny transakce na účtu mé ženy byly legální, všechny byly zkontrolovány a schváleny daňovým poradcem.

V této záležitosti jsem nakonec reagoval otevřeným dopisem členům ODS, protože tuto věc už nebylo možné přejít mlčením a bylo potřeba uvést vše na pravou míru.

To ovšem není jediný příklad negativních mediálních výstupů...

Ne, jediný není. Podobně to je se stále omílaným případem mého údajného překročení rychlosti na silnici u Pisku. Není pro to jediný důkaz a být nemůže, protože jsem rychlost prostě nepřekročil! A stejný scénář byl i u takzvané kauzy dotací z fondů EU. V této kauze bylo Hluboké přičítáno příliš vysoké procento získaných dotací. Informace v médiích působily dojmem, že v Hluboké skončily snad všechny finanční prostředky. Ale nikdo z autorů takových článků si nedal tu práci, aby v běžně dostupných veřejných zdrojích všech žádostí vyhledal a porovnal, kolik z podaných žádostí o dotace bylo nakonec Hluboké přiděleno. Zjistil by, že Hluboká byla nakonec vzhledem k počtu podaných a získaných projektů poměrně neúspěšná. A už vůbec nikdo nechtěl slyšet nebo napsat, že my jsme byli na zpracování projektů a podávání žádostí skutečně připraveni, že jsme od roku 2001 měli na městském úřadě specializovaného odborníka, že jsme se problematikou hodně pečlivě zabývali. Vygenerovali jsme hodně projektů, podávali hodně žádostí, některé uspěly, některé ne.

K rozvoji města významně přispěli a přispívají soukromí investoři, i na to je potřeba nezapomínat. Jestliže je dnes Hluboká městem, kde chtějí lidé bydlet nebo sem přijíždí za zážitky, odpočinkem, sportem, kulturou, mělo by to být oceněno a ne dehonestováno. Ale to by bylo v rozporu se záměry a důvody, s jakými jsou ty negativní informace veřejnosti překládány.

Jde o důvody politické? Samozřejmě, a také důvody ekonomické. Otevřeně jsem mnohokrát deklaroval, že mým krédem je podpora a prosazování národních a hlavně jihočeských, regionálních zájmů. Konkrétně například v oblasti agrární politiky, ve které se výrazně projevuje vliv nařízení a norem EU. Vliv negativní a v mnoha směrech pro české zemědělce likvidační! Problém je v dotacích, které státy okolo nás měly a mají, ale nám EU nepovolila dorovnat dotace zemědělcům z národní úrovně. V praxi to znamenalo, že ovocnářství čelilo dva roky levným dumpingovým dovozům ovoce, a když se pak logicky domácí producenti nebyli schopni udržet na trhu, cena ovoce vzrostla dvojnásobně. Podobně to je s výrobou vepřového masa, kde jsme pod hranici 50 % domácí spotřeby, s vajíčky, jak mají všichni v živé paměti, v ohrožení je mléko. Jedinou cestou je nebát se podporovat takovou zemědělskou produkci, na které máme zájem. To je politické rozhodnutí. Kromě toho stojí za to pomoci zemědělcům zkrátit cestu od producenta ke spotřebiteli, např. formou oblíbených farmářských trhů nebo do budoucna i vznikem sítě takových prodejen. Další cestou je podpora regionálně produkovaných

potravin, o což se snažíme se značkou »Chutná hezky.Jihočesky«. V této souvislosti musím říci, že mne hodně potěšilo, že farmářské trhy už máme i u nás v Hluboké a doufám, že se stanou tradicí a že bude pokračovat trend, v kterém lidé ustupují od nákupů sice levných, ale často nekvalitních potravin ze zahraničí a postupně se vrací k poctivému českému, jihočeskému ovoci, zelenině i mléčným výrobkům.

Co ještě vás v Hluboké v současnosti těší? Určitě dva projekty, které sleduji – zateplení a rekonstrukční úpravy interiéru Domova důchodců U zlatého kohouta. A pak projekt zateplení základní školy, který byl v červnu zahájen, potrvá dva roky a významně přispěje nejen k zlepšení vzhledu školy, ale zejména k snížení tepelných ztrát a tedy k úspoře za energie. U tohoto projektu pozorně sledujeme bezpečnost, aby kvůli azbestu

Děti píší starostovi města

Vážený pane starosto!

Nedávno jste byl u nás ve škole. Ptal jste se, co bychom chtěli změnit na našem městě. Moc jsme toho nenamluvili. A tak Vám to raději napíšeme.

■ **Co máme rádi na našem městě?** Všichni se tu znají. Není tu bláznec jako ve velkém městě. Máme krásný kostel, nádherný zámecký park, no, a hlavně zámek. Ten je nejkrásnější. Je tu pořád k dělat, protože máme lezecké centrum, minigolf, golfové hřiště, Malinovou stezku, tenisové kurty, hodně cukráren.

■ **Co se nám nelíbí?** Asi bych nechtěla školu, protože musím brzo vstávat. Je to nuda a k tomu to neumím :-). Zlí lidé, protože ti jenom ubližují. Aby se lidé chovali slušněji. Většinou jsou drzí a lakomí. A krásť by se také nemělo.

■ **Co se dá vylepšit?** Nové školní hřiště. To by byly hodiny tělesné výchovy! Běhala bych po novém okruhu. Na sprintérské dráze by byly nové startovací bloky. A po vyučování bych tam chodila také. Hodně času strávím tím, že jdu do školy a ze školy – a tak by se mi líbilo mít pomalované chodníky. Bylo by na co koukat. Kruhový objezd – vždyť když lidé jen projíždějí Hlubokou, tak »kruháč« je tím jediným, co z Hluboké vidí. Tak by se mohl udělat hezčí – já bych tam dala sochu – třeba našeho zámku. Já bych vylepšila chodníky a silnice. Nedá se po nich skoro chodit. Jedna kostka moc vysoko, jedna moc nízko. A já zakopávám pořád.

■ **Co nám tady chybí?** Více cest pro kolečkové brusle, skateboard park, dopravní hřiště, zeď pro sprejery, aby nám nemalovali po domech. Runway pro RC letadla – je hodně lidí, co mají rádi modely letadel. Náměstí – nemáme tu náměstí, co mají všechna krásná města. S kašnou, s holuby, s

Povodeň – 10 let

Před deseti lety došlo v Čechách k záplavám, naše Podskalská louka se změnila v 70 hektarové jezero, místy v této oblasti sahala voda až do výšky 4 metrů. Hluboká zažila událost, která – doufejme – mnoho dalších generací nepotká. I proto jsme zavzpomínali na tu dobu s hasiči, i proto vám přinášíme v tomto čísle vzpomínkové fotografie. Nechtěla jsem chodit v Hamrech dům od domu a ptát se: Jaké to tehdy bylo? Pokud ale máte chuť na povodeň zavzpomínat, můžete napsat článek či poslat vzpomínku mailem, nebo mi zavolat, sejdem se k popovídání. Kontakty jsou v tiráži a budu se těšit. Jinak to letošní léto vám přeji tak akorát – to správné množství slunce, deště, vody i prohrátého letního vzduchu. **Alena Mitter**

Krásně rozporuplná zpráva

Někdy opravdu těžko rozpoznat, co je pozitivní a co negativní zpráva. Viděno pohledem nezasvěceného, který jen konstatuje povrchní dojem: silně pokakaný pruh chodníku, stejně tak i část omítky a – statisticky hodně pravděpodobně – nebezpečí pokakání pro nevšimavého chodce. Přece jen je trochu rozdíl, pokud si vás označuje ptáček jako je sýkorka, či holub anebo ... POŠTOLKA.

Viděno pohledem zasvěceného, zdánlivý odchov pěti poštolek v podkrovní budovy spořitelny na nejrušnější Masarykova avenue našeho města je úspěšná a krásná věc a hezká vizitka pro naše město! Daří se tu a líbí všem, takže nejen pravidelný odchov čápat, od letoška jdou do toho i poštolky.

Starosta města, který evidentně nadřazuje poštolkám a nikoli fasádě, odmítl, že tato zpráva je rozporuplná. Bereme ji tedy jednoznačně pozitivně!

v odstraňovaných panelech nenastala kritická situace jako před nedávnem ve školách na Máji v Budějovicích. A když už hovořím o hlubocké škole, musím říci, že se těším i na slavnostní ukončení školního roku, kterého se i letos zúčastním a při kterém si znovu uvědomím, že nám v Hluboké dorůstají další generace, kvůli kterým určitě má smysl naše město dál budovat a rozvíjet. Dětem popřeji krásné prázdniny a radostné léto přímo před školou. Jejich rodičům, prarodičům a vůbec všem občanům našeho města bych si dovolil popřát totéž prostřednictvím Hlubockého Zpravodaje a jen jako vždy dodám, že nám všem přeji, abychom se po čase odpočinku a dovolených zase všichni spokojeně sešli tady u nás doma – v Hluboké nad Vltavou.

Pane místostarosto, i vám krásné léto bez negativních nesmyslů a děkuji za rozhovor.

Lucie Burianová

květinami, se sochou, se starými domy, i když jeden moderní průhledný by tam mohl být. To by totiž byla budova hlubocké redakce. Ale musela by být průhledná, aby na ni všichni viděli, co děláme.

Pout' celý rok – ale zase bychom se na ni pak už netěšili, Legoland, Disneyland, Hopsárium, Delfinárium, strašidelný dům, hrající chodník, ale s tím vším by to už nebyla naše Hluboká, kterou máme rádi. Musela by být velká jako Brno, no a pak by se nám tu už tolik nelíbilo.

■ **A to je vše, co jsme dali dohromady. A kdybyste zase někdy potřeboval poradit, tak my Vám rádi pomůžeme. Mějte se krásně.**

Děti z kurzu mediální výchovy, CVČ Poškolák, ZŠ Hluboká Rozálie Bulová, Emma Bulová, Matylda Chromá, Marie Chrastilová, Jan Prchal, Karolína Irrová, Kateřina Irrová, Kristýna Drdová, Veronika Řehořová (To vše děti z 3. až 5. třídy, květen 2012)

DVOUDENNÍ TÁBOR PRO JUNIORY

18 – 19. srpna 2012: 9.15 – 18.00 hod
PŘÍSPÍVÁME KE ZLEPŠENÍ SVĚTA
Téma: Spolupráce a služba

Program pro juniory: věková skupina 11 – 14 let (program v angličtině a češtině) v prostorách Townshendovy mezinárodní školy, Hluboká nad Vltavou, Hradčany 1070

Cena: 50 Kč / den (materiály)

100 Kč / den (oběd – možnost přinést vlastní oběd)

Registrace: Zuzana Kovářová 722 548 777, sjm.jiznicechy@gmail.com.
Jedná se o projekt služby nabízený Bahá'í společenstvím.

Mezinárodní škola Townshend – 20 let s námi

Mezinárodní škola začínala u nás na Hluboké skromně dvěma třídami v základní škole, a letos oslaví 20 let u nás – v budově, která kouká zámku do oken a vzdělává děti z celého světa. I letos se zde úspěšně a radostně maturovalo – vracíme se k této události fotomomentky na straně 17. Fotografovala Ilona Králová. Více povídání o fenoménu Townshendovy školy přineseme v září, až škola započne jubilejní 20 školní rok.

Dětská radost v Municích

Tradiční místo společenských a kulturních událostí – prostor u »hasičárny« na munické návsi – v sobotu 16. června opět ožilo radostí a veselými hláskami dětí. Za krásného počasí zde proběhla oslava Dne dětí, která byla původně plánována na 9. června, ale dešť její termín posunul o týden.

A vyplatilo se to! Slunečné odpoledne nabídlo munickým dětem program, plný soutěží, hudby, tance i oblíbeného opékání špekáčků na ohni. Děti si užily soutěže v házení míčku na cíl, při přebírání hrachu, čochy a fazolí si vyzkoušely roli Popelky, úkoly z oblasti poskytování první pomoci prověřily jejich šikovnost při obvazování. Nadšení provázelo i další soutěžní úkoly. Velké úsilí všech bylo odměněno dárky a sladkostmi. Velkému zájmu se těšila ukázka vybavení Městské policie Hluboká nad Vltavou, zejména technického zařízení – radaru, který měří rychlost v silničním provozu. Tento »vynález« výrazně zaujal nejen děti, ale i dospělé, především řidiče. Pohodu na munické návsi doplnil společný tanec pod širým nebem. Za vydařený den patří poděkování všem, kteří se na přípravách podíleli – Janě Pečenkové, Petru Sigmundovi, Jiřímu Korabíkovi a také Davidu Machartovi a Nadaci ČEZ za sponzorské dary a finanční podporu akce.

Dana Svobodová, OV Municode

Hasiči kulaté povodňové výročí

V roce 2002 se Českem prohnala tisíciletá povodeň. Tedy i Hlubokou. Pokud vám je více než deset let, měli byste si ten srpen pamatovat, byly to po všech stránkách nezapomenutelné události. A také poučení pro mnohé z nás. Příroda má pořád hodně navrch.

Trochu jsme zavzpomínali s těmi, kteří tehdy nejvíce přiložili ruku k dílu, s hlubockými hasiči. Jíří Karvánek, starosta hlubockých dobrovolných hasičů, mi půjčil i album plné fotografií ze zásahu za té velké vody. Hlubocká hasičárna je jako vždy přepěčlivě uklizena a technika, uniformy a veškerý materiál připraven k okamžitému zásahu.auta vyleštěna tak, že se jich bojíte být jen dotknout prstem, abyste nezanechali na červeném laku otisk. Jsou připraveni, máme je za zády. Přesto doufáme, že katastrofy letos nebudou – i když je rok 2012 skloňován v různých osudových souvislostech. Hasiči ovšem odvedou dost práce i v dobách klidu. Zdarma a ochotně a bez reptání. Všimněte si toho.

Jaké emoce v hasičích vyvolá slovo povodeň?

Právě ta před deseti lety? Víme všichni, že to byla doba těžká. Tak jako mužskej vzpomíná celý život na vojnu, tak my na ten krizový týden, pak hektických deset dnů, nebo spíš 3 týdny, také nikdy nezapomeneme. Samozřejmě když dnes jezdíme nebo chodíme po Hluboké, tak si na těch místech, kde se něco událo, samozřejmě občas vybavíme různé vzpomínky. Často se o tom bavíme, protože to byla věc, která nám dala zabrat. Nicméně zase v něčem nám to pomohlo, získali jsme trochu prestiže, už jsme nebyli jen těmi hasiči, těmi kluky, co tady cvičí útok a leští auta. Získali jsme i nějakou techniku, protože tehdy se pořizovala za pochodu. Byla potřeba vápka (vysokotlaký čistič) pořídila se, potřebovali jsme centrálu (záložní zdroj energie), jeli jsme ji koupit. Dneska už jsme vybaveni a připraveni. To znamená, pracovalo by se nám dneska lépe, kdyby se něco takového stalo. Myslím, že i město je dnes v oblasti povodňových opatření úplně jině než tehdy, Hluboká se ujala příležitosti město zabezpečit a provedla protipovodňová opatření docela zodpovědně. Zpětné klapky, povodňové stěny, varovný systém ve městě je už na úplně jiné úrovni než tehdy. Uplynulo deset let a několik

tehdejších chlapců s aktivní činností u hasičů skončilo, ale někteří zase přibýlí, takže počtem zhruba 18 mužů zůstáváme činní ve výjezdové jednotce.

Pro město naší velikosti je to optimální číslo?

Myslím, že ano. Vybavení pro jednoho hasiče stojí zhruba 40 tisíc korun, zásahový oblek, nářadí a podobně. Každý z nás musí absolvovat různá školení a každý rok je opakovat, dneska už bez školení nesmíte nikam, a proto je musíme splnit. Pokud by se stal nějaký problém, nikdo se za vás nepostaví, zodpovědnost je na každém jedinci. Takže dneska jsme už všichni vyškoleni v podstatě na úrovni profesionálního hasiče. Protože když zasahujeme zároveň s nimi, kdyby se někomu z nich něco stalo, my nastupujeme okamžitě na jeho místo. Dneska prostě bez papíru neobstojíte. I když jsme dobrovolní hasiči, ve chvíli, kdy k nám někdo nastoupí, dobrovolnost končí začínají povinnosti.

Hlubokou tehdy jako hodně míst v republice rozdělila Vltava. Hamr byl celý pod vodou, na druhou stranu řeky jsme se nedostali, tam zasahovali hasiči z Kostelce. Během té první vlny jsme pomáhali v Plavu, pak jsme evakuovali domov důchodců v Budějovicích na

Staroměstské, čerpali jsme Budějovice a přitom Hluboká už nás taky potřebovala. Přijeli jsme, když byl v Hamru metr vody. Takže jsme odčerpávali a dělali, co bylo potřeba. A když voda opadla, přišla znovu druhá vlna.

Ano, tehdy jsem se vás tak vtipně ptala, jak jste si mezi dvěma vlnami odpočinuli a zjistila jsem, že jste si nevydýchli ani na chvíli? Zásah nekončí tím, že od vody nebo ohně odjedete a tady jsme navíc pomáhali s následky povodní u mnoha postižených. Obvykle po zásahu dáváme dohromady techniku, doplňujeme, opravujeme, čistíme a připravujeme na další výjezd. Během povodní tady našťastí kromě škod na majetku nedošlo k žádnému úrazu.

Když přišla velká voda, tak jsme s tím nic dělat nemohli. Hlíдалo se, aby do oblasti nikdo nešel, zabraňovali, kde to šlo nějakým větším škodám, hlídalo se preventivně, aby v evakuované oblasti nedošlo ke krádežím. Když voda opadla, dělali jsme, co jsme mohli, ale samozřejmě s opatrností, vyvarovat se zbytečného riskování, zabránit úrazům. Lidi z postižené oblasti na tom mnohdy nebyli po psychické stránce dobře, nebylo divu, ale museli jsme se s nimi nějak domluvit, snažili jsme se zachovat klid a se všemi se domluvit.

I s letadlem se tady letělo a zachraňovalo, spíš z důvodů, že lidi neposlechli a nevyklidili včas ohrožené domy, tak, jak byli upozorňováni. Někteří při evakuaci nechťeli odejít, nedovedli pochopit, že voda ještě může stoupnout a mohlo by dojít k už nezvladatelným situacím.

S některými jsme se taky natrápili, další pak odváželi na valníku, když už to jinak nešlo. Pak už jsme měli příkaz, že opravdu za každou cenu musíme lidi opustit zaplavené území. Tu noc jsme obcházeli celý Hamr, bouchali, někde si myslíme, že lidi uvnitř byli, ale neotevřeli, a přes zamčené dveře jsme nešli.

Album plné fotek zatopené Hluboké ukazujeme každé návštěvě, co tu máme, někdo už pozapomněl, je možná dobré čas od času si to připomenout. Na pomoc nám tehdy přijeli tři jednotky z Moravy, kluci, se kterými dodneska udržujeme velmi přátelské vztahy, navštěvujeme se, vzpomínáme.

Když to řeknu nadneseně, naše zem prošla za posledních 20 let docela velkými událostmi. Revoluce, velké povodně na Moravě a o pár let potom povodně v Čechách.

Lidi zjistili, že si musíme pomáhat, stmelilo nás to alespoň v dobách reálného nebezpečí?

Myslím si, že naše země dokázala, že nejsme na huntě ani když přijde velký problém, že v případě potřeby jsou lidi, kteří se postarají, dokážeme si pomoci, a to nezištně, s nasazením osobní obětavosti. A s ohledem na to, jak to vypadalo po povodni, tak se škody napravovaly rychle a v mnoha případech se rekonstruovalo k lepšímu stavu než předtím, některým lidem to možná i pomohlo, hodně toho se opravilo.

A dnes? Trénujete nějak rozdílně na vodu či oheň? Trénujeme na všechno možné. Musíme absolvovat za rok školení výcvikového roku, to má na starost velitel Zdeněk Slepíčka. 4lenové sboru mají své školení, řidiči absolvují zas trochu jiné, na záchrance se školíme zdravotní školení, kluci, co mají dýchací techniku jdou do polygonu na dýchací školení, každý rok proškolení na motorové pily... je toho hodně. Plán musí být splněn, velitel by neměl k zásahu pustit neproškoleného hasiče. Průběžně se učíme bojový řád, vezmeme auta, jedeme k rybníku, obejdeme si je, kde co je, nastartujeme čerpadla, zkontrolujeme funkci přístrojů.

Máme i člun, na ten je vyskoleno pět mužů. Při zásahu jsme ho zatím nepoužili, tehdy na velké vodě by se taky nedal použít, to bychom skončili někde na přehradě, ale vzhledem k tomu, jak se teď zalidňuje Vltava loděmi, i k požáru plavidla bychom byli schopni dojet. Vzhledem k některým nedostupným místům třeba na cyklostezkách bychom se po vodě dostali na místo velice rychle. Takže mezi Hlubokou a Purkarcem a Hlubokou a Budějovicemi by nebyl problém dojet k místu zásahu po vodě.

Jak dlouho vydrží hasič činnou službu?

Odejdou z aktivní činnosti do hasičského důchodu podle svého pocitu, to je nezávislé, jak se kdo cítí. Když si řeknete, že už v pětašedesáti nebudete běhat někde s hadicemi, necháte toho. Zůstanete přísivajícím členem, vzpomenu jmenovitě, Fanda Slepíčků – 50 let činné služby! Tomu by se všichni měli poděkovat, jak se o hasiče staral. Ten letos řekl, kluci, nezlobte se,

končím. Chodí mezi nás dál, ale ten výkon k ohni, k zásahu, už po něm opravdu nemůžeme chtít. Vzpomenu Karla Dvořáků, prostě chlapi, kteří mají bohaté odpracováno.

Jinak pořád držíte takovou semknutou partu, to se mi líbí. Bývaly rozdíly, mladí a staří, ale už se to taky smazalo. Oni ti úplně mladí, dvacetiletí kluci, taky trošičku zmoudřeli, přišli do let a pochopili, že nadávali kvůli něčemu, s čím starší mají zase větší zkušenosti. Většinu problémů si vysvětlíme.

Dočkali jste se po povodni ovací, vděčnosti?

Město nám poděkovalo velice krásně, vzali nás do Šteklu na večeri a dostali jsme na památku tamhleten krásný modrý pohár, ten se mezi ostatními poháry ze soutěží opravdu vyjímá.

A nejvic nás odměnilo tím, že se od těch dob o nás stará. Od roku 2003 máme tři nová auta, techniku, město na nás nešetří, i když to nejsou peníze jen města, ale i grantů z kraje a podobně. Máme techniku na profesionální úrovni. A nejen na nás hlubocké jsou hodní, postavili novou hasičárnu stavěli v Bavorovicích, v Hroznějovicích. My jednu naši Tatru dali do Nové Pece, ta slouží ještě v lese na Šumavě, Bavorovickým jsme předali Avii, kostelečtí mají auto obstarané z Temelína. Město se stará a máme plnou podporu, ale je to respekt na obou stranách, snažíme se to všechno zase městu vrátit a odvést v práci pro město.

Ne všude to za povodni měli takhle organizované. Málo platné, složka, která je přímo vojensky cvičená, zvyklá na výjimečné situace, funguje lépe než vyděšený civilista.

Kde nemají vlastní hasiče, zplakali nad výdělkem nebo museli prosit o pomoc odjinud. Nedávno jsem četl v novinách, že v Čechách je 340 tisíc dobrovolných hasičů a jejich počty pořád stoupají a že vlastně po revoluci hasiči a včelaři jsou jediné dva spolky, které zůstaly funkční a pracující z dob minulých. Červený kříž, zahrádkáři, ty všemožné tehdejší spolky už se nerozvíjejí. Pokud nebereme v potaz sportovní organizace.

Nám se fečne, jsme připraveni a jdem! Je to i o tom, že většina hasičských spolků má minimálně 100 letou tradici, my máme teď 136 let, jsou sbory co mají tradici 140 – 145 let. Například Bukovsko má 140 let, takže někteří jsou ještě před námi. Loni jsme oslavili 135. let velkým dárkem – novým autem. Ke 125. letům od našeho založení jsme vydali brožurku, o našich otcích, dědech a i pradědech. Některý hlubocký hasič už to má tedy přímo v genech, někdo ale přijde úplně nově a začne pracovat.

A malé děti se k vám také hrnou? No, je to spíš tak, že hasiči nejsou až tak atraktivní, tady se dost pracuje. Hodně dětí nám utíká na baseball a podobně, je tady hodně zajímavých možností, tam se s nimi podívají víc do světa a je to pro ně atraktivní sport. U nás není jen sport, dítě musí umět zdravotěvu, topografii, hasičinu, střílení ze vzduchovky a je to dost o práci, takže si to některé děti rozmyslejí. Ale takovou partičku dětí máme, taky jsme se tehdy zavázali starostovi, že děti povedeme, abychom si vychovávali nástupce. Spíš je problém s vedoucími, v dnešní hektické době času nikdo tolik nemá. A jestliže z těch dětí chcete něco mít,

musíte mít schůzky připravené, vychovávat je a jezdit občas na soutěže, udělat aspoň týden tábor na Lipně, je to pro ně odměna. Dneska je už nesmíme vozit v hasičským autě, takže pro deset dvanáct dětí je třeba sjednat autobus. Trošičku jsme teď vyhráli tím, že to děláme dohromady s Kostelcem, tam mají také oddíl a je moc dobře vedený.

S Kostelcem a Bavorovicemi si každý sbor vlastně jede po své linii, samozřejmě, kdyby byla potřeba, není problém se spojit ke společné práci. My jsme se soutěžími skončili, protože se hlavně staráme o techniku a jsme pracovně vytiženi tak, že kdybychom to chtěli v soutěžích někam dotáhnout, musíme obětovat další čas na tréninky.

Stejně je obdivuhodné, že to děláte nejen ke svému zaměstnání, ale ukrajujete i čas věnovaný rodině. Rodiny se s tím za ten čas, co se tomu věnujeme, smířily. Je to koníček, máme ho rádi, někdo chodí na kuželky, někdo do hospody, my chodíme sem, do hasičské zbrojnice. Rodiny mají pochopení a myslím, že nikdo doma problém nemá.

Je to koníček ušlechtilý, ale myslím, že povodeň už byste si nepřáli prožít znovu.

Určitě ne, nejen s ohledem na škody a neštěstí, které živel v celé zemi napáchal. Tehdy jsme jeli i 36 hodin natvrdo, beze spánku, v plném nasazení. A ani ti, co byli na kopečku, si nebyli jisti, že jim se nic nestane, v Poněšicích na ně vtrhl potok shora.

První vlna přišla 8. srpna a druhá 13. srpna, pět dní po sobě. Tisíciletá voda, tak snad už ji nezažijeme... Když vzpomenete na Moravu, v 1997 to bylo ještě horší o to, že tehdy ještě tolik nebyly mobily, v roce 2002 už se 99 % problémů dalo řešit mobilem, byli jsme ve spojení, rádia informovala, lidi nasadili síly a snažili se o propojení, jezdili po kraji, předávali informace.

Jsmo rádi, že jsme mohli svému městu pomoci, ukázali jsme, že tu nejsme zbytečné.

Naši hasičtí přátelé nám odvedli naši dřívější pomoc jim, také při povodních: Závašice, Ústí nad Orlicí a Černovír, nás domácích bylo tehdy tady u nás asi 15 a přijelo dalších 30 lidí, dohromady zasahovalo tedy kolem 50 lidí. Naše ženské polovičky pak pomáhaly uklízet v Hamru domy, jíst se hodilo k Jirkovi Hanušovi, my spali v hasičárně, přespolní hasiči na učilišti.

Pomoc z nejhrošího jsme ukončili do 18. srpna, definitivně jsme končili 25. srpna. Ještě jsme myli cyklostezku a čerpali u Dudků, potřebovali jsme, aby pak Podskalská louka snižovala hladinu, abychom mohli odsávat domy pod ní, takže se to muselo podhrabat, nechat protěct na baseballové hřiště a odtud do Vltavy. Vltava to kanálem nepustila, jak byla zvedlá hladina a museli to vypouštět druhou stranou, do toho 25.8. jsme měli hodně co dělat. Takže celý srpen tehdy padnul na povodně...

Ale na Hluboké to bylo také romantické, jak vidno z fotografií, zámek a pod ním na Podskalské louce půvabný rybník.

Labuť tam plavaly, rackové létali, čápi, všude spousta ryb, pro tu přírodu to tehdy byl prostě jenom návrat k nějakému dřívějšíku, který my už nepamatujeme...

Co všechno dělají hasiči v Čechách?

Zpravodajství z června 2012 – trochu čísel:

Jednotky požární ochrany během pondělí 18. června 2012 zasahovaly u celkového počtu 367 událostí, což je o 25% více než je dlouhodobý denní průměr. Hasiči likvidovali 64 požáry (dlouhodobý denní průměr činí 55 požárů denně), zasahovali u 60 dopravních nehod (denní průměr činí 52 dopr. nehod se zásahem hasičů), vyjeli k 187 technickým zásahům (denní průměr činí 149 technických zásahů), v 15 případech likvidovali únik nebezpečné látky, z důvodu planého poplachu vyjeli celkem 39 krát a ostatní mimořádnou událostí řešili ve dvou případech. Při všech zásazích hasiči zachránili 34 osob.

Požáry během pondělí (18. června 2012) způsobily škody za 2,9 milionů korun, nikdo nebyl usmrčen, ale tři osoby se zranily. Nejvíce požárů ve sledovaném období evidujeme v hl. m. Praze. Českou republiku v těchto dnech stále trápily bouřky, ze statistiky hasičů vyčteme:

Blesk jako příčina požáru

Podíváme-li se do statistiky Hasičského záchranného sboru ČR za posledních šest let (2006 – 2011), evidujeme 397 požárů, které způsobil blesk. Z toho bylo zapáleno celkem 76 objektů s hromosvodem, 177 objektů bez hromosvodu a 144 ostatních objektů (např. stromy, kůlny, sloupy). Škody u požárů způsobené bleskem se vyšplhaly na téměř 114 milionů korun. (*Ivana Svitáková, mluvčí hasičského sboru ČR, www.hzscr.cz*)

A to nepočítáme případy, kdy hasiči z celé ČR vyjíždějí zachraňovat kočky, psy, ptáky, a jiná domácí či divoká zvířata. Průměrně za rok hasiči zvířata odchyťávají ve více než 1200 případech. Kapitoulou pro sebe jsou také neposedné děti, jejichž vynalézavost nezná mezí a často strkají své ruce a nohy do všemožných otvorů a škvír. Ruka šmátralka v automatu na krmení v zoo, záchrana holčičky z automatu na hračky, záchrana uvízlého chlapce, který si zaklínil hlavu mezi dvě trubky stojanu turistické mapy. Zhruba dvouletý kluk si doma přes hlavu na krk přetáhl dětské záchodové prkénko, ale dostat ho nazpět se mu už nepodařilo. Po několika hodinách marných pokusů chlapce vysvobodit zavolala matka na tísňovou linku 112. Hasiči pak chlapce i s matkou odvezli na stanici, kde dítě nežádoucího nákrčníku zbavili. A chlapec se ještě seznámil s hasičskými auty, takže zapomněl i na své útrapy. Jedním z kurióznějších případů je událost z Třeboně, kde v pečovatelském domě vyjela jistá maminka s kočárkem výtahem do prvního patra, a poté, co z něj s dalším dítětem vystoupila,

výtah se nečekaně rychle zavřel a uvnitř zůstal osamocen kočár s miminem. Ovládání výtahu bylo najednou mimo provoz, protože kočár zasahoval do fotobuňky. Nezbylo tedy, než volat hasiče, kteří dveře výtahu bryskně otevřeli. Ve Staré Roli museli karlovarští hasiči vyprostit dva hráče kulečnicku, kteří strčili ruce do otvorů pro kulečnickové koule a nemohli je vytáhnout zpět. Devítiletá holčička zkoušela na prst dvojitý kroužek z chirurgické oceli, ale ouha – nešel sundat. Parádníci od ozdoby nepomohli ve zlatnictví, ani v nemocnici. Přivolaní hasiči pomocí malé brusky kroužky nařízli, jehlovými pilníky doplivali a rozevřeli. Po celou dobu prst dívce ochlazovali vodou. O zbytek se pak postarali zdravotníci.

Někdy mají lidé skutečně šílené nápady a jejich následky pak musí řešit záchranáři. Na své hazardérství tak málem doplatil řidič osobního auta, který se v únoru pokusil zkrátit cestu přes zamrzlou přehradní nádrž Lipno. Jeho vůz se asi 15 metrů od břehu propadl do ledu, ovšem řidič našťastí ještě stihnul z auta vylézt staženým oknem a bez zranění se po ledu dokázal doplazít zpět na břeh. Auto se však muselo z vody vyprostit, kvůli tomu na místo dorazilo na dvacet hasičů, z toho sedm potápěčů. Po více než dvou hodinách se jim podařilo ve spolupráci s technikou státních lesů auto z vody vytáhnout.

V letních měsících nejsou požáry polí a luk žádnou výjimkou, často jsou způsobeny samotnou zemědělskou technikou nebo odhozenou cigaretou. Desítky profesionálních a dobrovolných hasičů likvidovaly nedaleko Jakartovic na Opavsku požár obilného pole, který měl opravdu kuriózní příčinu. Požár zřejmě způsobil nešťastný pták, který se rozhodl usadit na sloupu vysokého napětí. Na sloup dosedl tak nešikovně, že svým tělem vyzkratoval elektrické dráty a jeho hořící tělo, které dopadlo dolů na okraj pole, obilí zapálilo. Silný vítr se pak postaral o rychlé rozšíření požáru. Celkem shořelo cca 15 ha obilí. Škoda způsobená požárem byla odhadnuta na 370 tisíc korun.

Bylo by asi možné zmínit i další požáry a jiné mimořádné události s kuriózními příčinami nebo průběhem, ty však bohužel měli mnohem méně šťastný konec než výše uvedené. I když jsou tyto neobvyklé případy ze zpětného pohledu úsměvné, postiženým osobám tehdy bezpochyby tak směšné nepřipadaly. Proto se snažte, abyste se do podobné nouze nedostali a nepotřebovali pomoc hasičů ani jiných záchranářů.

A těm našim, hlubockým, držme palce a mějme je rádi, i ve chvílích, kdy nejsme zrovna v úzkých a jejich pomoc nepotřebujeme.

LETNÍ KONTROLA před dovolenou
Připraven ke startu a dlouhé jízdě.

za **1199 Kč**
včetně DPH!

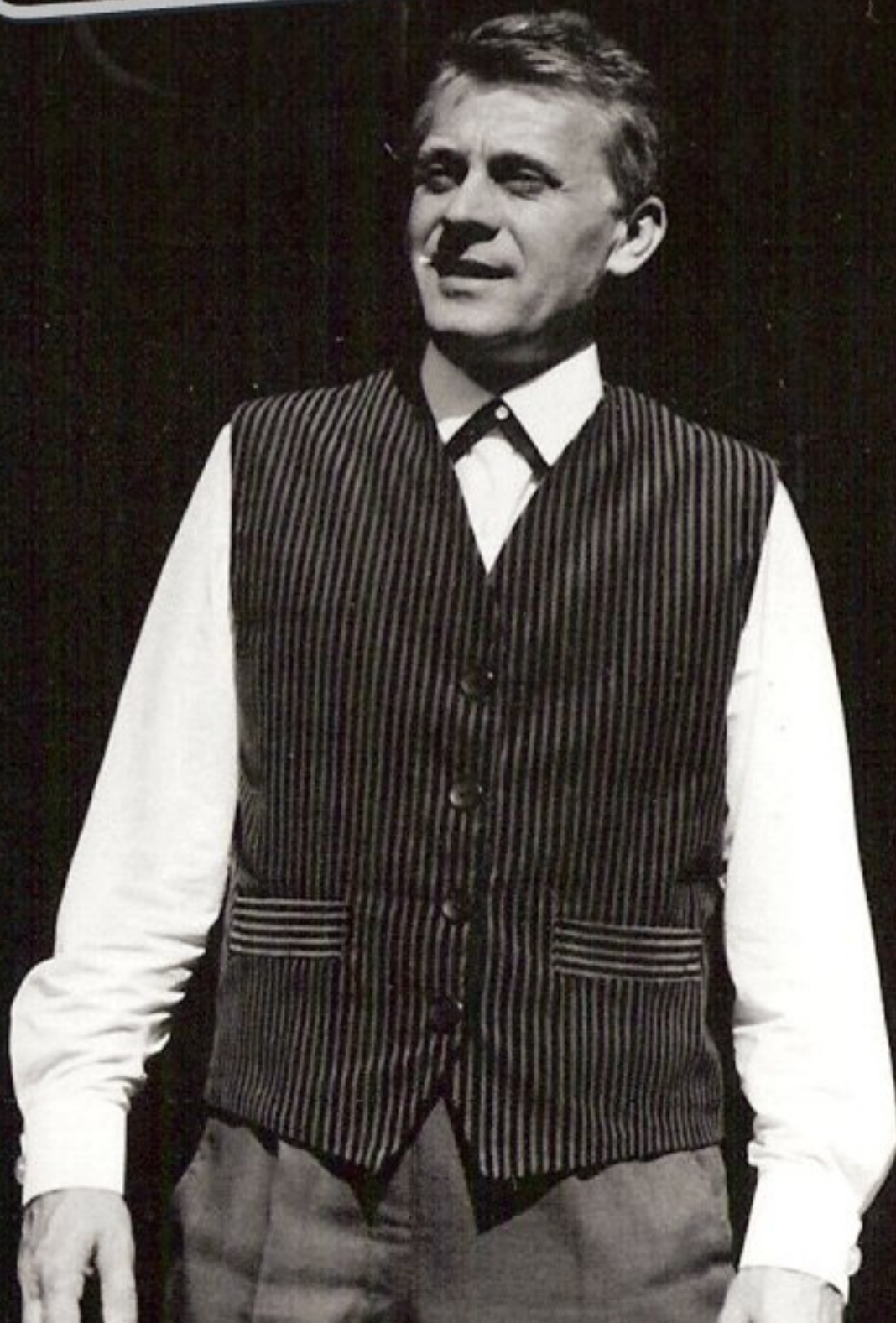
- Vizuální kontrola vozu
- Čištění a servis klimatizace
- **.10% SLEVA** na kabinový filtr

Platnost akce 1. 6. - 31. 8. 2012

acr.auto | www.acrauto.cz | Č. Budějovice | Nemanická 1 | Tábor | Kpt. Jaroše 358

Pan herec a divadelní principál
Vladimír Kříž

Pan Vladimír Kříž

herec / loutkoherec / principál – režisér/ skvělý člověk

Jsou lidé, kteří jsou hodně bohatí. Protože žijí bohatý život. A takový měl pan Vladimír Kříž. Charismatický mužský s krásnými očima. Kumpán mnoha přátelských seskupení, který nezakázal žádnou legraci. Naopak ji vymýšlel a byl iniciátorem mnoha dobrých nápadů, z nichž některé přežijí další generace. Stál u vzniku Rumunské republiky v Čechách (figuroval v ní rum a nikoli Rumuni), u zrodu zpívání koled v Alšově galerii, stal se jedním z hlavních iniciátorů znovuoobnovení divadla v našem městě a navždy už tedy bude mít prsty v každé divadelní hře, komedii nebo muzikálu, který proslaví Hlubokou.

Byl dobrý manžel, táta, dědeček pěti vnuků a pradědeček čtyř pravnoučatek, kamarád, úžasný vyprávěč vtípů, dobrý pamětník starých časů. Skromný, ač jeho přínos kulturnímu životu a kultivaci lidského ducha byl značný. A to nejen u nás na Hluboké.

Teprve v dnešních souvislostech jsem si uvědomila, že jsem ho potkávala už od svých 3 let. Od chvíle, kdy jsem se školkou a s mámou začala chodit do Malého divadla, byl tam, v postavách loutek nebo činoherních postav. Zažil krásnou éru Malého divadla v Českých Budějovicích, kdy v období 1959–1965 soubor pracoval bez vlastní divadelní budovy, ale pak získal krásné prostory v bývalém kině Oko v Jeronýmově ulici a vybudoval si skvělou pověst.

Vůdčími osobnostmi »nového« Malého divadla byli v 60. letech režiséři Josef Krofta, Ladislav Dvořák, Ivan Pilný, Antonín Bašta a výtvarník Lubor Friedrich, svým dílem přispěl jako režisér i autor Boris Jachnin. Svou činnost tehdy poprvé divadlo rozšířilo za hranice Čech (v letech 1967–1968 působí na pařížském předměstí Colombes, kde se hrálo celkem 42 představení). Profil divadla v 70. letech tvořily inscenace Jiřího Středy, Milana Tomáška i Jana Kačera (Zlatovláska v dramatině Josefa Kainara). Samá dobrá jména a kvalitní umění, a to nejen pro děti, ale i dospělé – a nejen v Praze se tehdy dařilo kombinaci divadla a filmu a černého divadla.

A u toho Vladimír Kříž byl. Zahrál si od začátku krásných let šedesátých až do roku 1973 v mnoha inscenacích (Mauglí, Mořský car, Mastickář – hrálo se v prostorách AJG, Křesadlo, Giňol v Paříži, Punťa a Kiki, Pták Ohnivák a liška Ryška, Tři zlaté vlasy děda Vševeda, Jak se dělá cirkus, Musearium, O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku, Neviditelný, Podivuhodná dobrodružství Eduanta a Francimora, Pohádky Karla Čapka, Kdo byl Šimšon? Dagmar čili Markéta, Gulliver v Maňáskově, Rukavička, Pozor, zde straší!, O zatoulaném kotěti, Jedničky má papoušek, Kouzelná galoše, Kádrobaret, Medvídek Pú, Ztratil se nám Punťa, Šlamastyka s měsícem, Hra o Aucassinovi a Nicolettě, Sluha a tři mušketýři, Jdi tam – nevím kam, přines to – nevím co, Setkání s Dionýsem... a to není výčet zdaleka kompletní). Nepamatujete náhodou? Byla to krásná léta, i když s sebou nesla i jinou, trpčí příchut' ne zcela svobodné doby.

■ ■ A poslední éra minulých 20 let postavila pana Kříže do role principála nově se rodícího divadla na Hluboké.

Na skupinové fotografii nad ležícím panem Vlákem je pan Kříž uprostřed, a právě tuhle fotku kdysi ukazoval i Elišce Adamové: *Vidíš, herečko, já jsem taky hrál!*

V porevolučních dobách se už ale ujal hlavně role režiséra.

On nám byl schopný peprně vynadat a poslat nás do... háje, a říct, jděte domů, dneska s vámi žádné zkoušení nebude! *říká pan Jirátko*. Od začátku jsme ho vnímali jako principála divadla. Na začátku renesance hlubockého

divadla se tehdy sešli na tenisové schůzi Zdeněk Píklů, Aleš Chrtů a s dali hlavy dohromady s Láďou Křížem a domlouvalo se divadlo, *vzpomíná Eliška Adamová*. Možná už o tom mluvili předtím, ale právě tam se o tom začalo už doopravdy. Každopádně mě tehdy oslovili asi mezi prvními budoucími herci s nabídkou role... Dadlu Remtovou taky a hrály se *Dvě Maryčky*. A pan Kříž to všechno dal dohromady a odehrála se první představení v Sokolovně. *Maryčky, Nebožtík z Olšan, Kdosi brousí nad Paďousy ... Lucerna, Naši furianti* se už hráli na nové scéně Panoramy.

Hrála se představení, kam se vešlo hodně herců, mnohdy hrála i opravdová voňavá bramboračka anebo koláče. Vláďa měl dobře vymyšlené scény, *říká pan Jirátko*, například jedna hra začínala tím, že já hrál na jevišti faráře, v kostele, a ostatní herci seděli mezi lidmi v hledišti a při začátku »mše« se začali trousit na jeviště. Ostatní diváci znejistěli, a nevěděli jestli se nemají náhodou zvednout a jít taky. Navíc jsme chodili i s pytlíkem na vybírání peněz, kostelník dělal Peťa Dvořák, a mě druhý den moje kolegyně z práce, která byla na představení, vynadala, že nedošel až k nim, že mu nemohla dát připravenou pětikorunu.

Láďa měl dobrou hereckou paměť, takže byl nepřeherná studnice vtípů, jednak měl zajímavé nápady. Do inscenace *Kdosi brousí nad Paďousy* vymyslel šikmu – nakloněnou plochu. V těch začátcích dával všechno dohromady on, přinesl hru, my mu ji rozmlouvali, přinesl jinou... režiroval, maximálně si stříhnuł miniroličku, hrát už nechtěl.

Elišku jednou rozplakal... To když jsem hrála smrtku a moc mi to nešlo, šermovala jsem s kosou a ještě k tomu zpívat – to se mi asi dohromady nedařilo, mě zpívání moc nejde. On nešel nikdy pro slovíčko daleko, ale nikdy jsme mu neuvěřili, že by byl přísnější, ani hlas na nás nezvyšoval.

Nakonec začal vždycky doopravdy režirovat až na generálce, *přiznává Jirka Prokeš*, když už šlo úplně do tuhého. To přišel v takové bojové náladě, že už to dá konečně do fazony. Ona ta první doba divadelní byla taky trochu jiná. Vždycky jsme si došli s velkým džbánem pro pivo a spíš jsme si hráli pro sebe a pro radost, jako kamarádi, bylo tam víc lidí, bylo veselo. Opravdu to spíš bylo to klasické ochotnické divadlo, tak jak se dřív hrávalo na malých městech. Dnes už je doba trochu jiná, trochu nás to posunulo, maličko jsme se zprofesionalizovali, má to trochu vývoj. Přece jen sem začali jezdit lidi i z Budějovic, tak jsme se začali víc snažit, člověk tomu chce dát víc odpovědnosti než by dával »jen« do hraní pro příbuzné nebo kamarády. A taky jsme ze začátku odehráli jen pár představení, v Sokolovně jsme si zahráli třikrát za sebou a dost. Když se někdo spletl, všichni na to čekali, aby se mohli zasmát. Diváků se tam sice vešlo hodně, ale zase viděl jen první tři řady, hlediště tvořily židle postavené na parketách. Vašek Irovský tenkrát udělal jakýsi mixážní pult, aby bylo slyšet – dnes už jsme hýčkáni technikou v Panoramě.

Já si vždycky vzpomenu, *říká Hanka Hanušová*, že kdykoli nás potkal, nás ženské od divadla, nebo možná i jiné, tak nám políbil ruku! A v tom asi musí být trochu divadelnické nadsázky, protože běžný zvyk to není, a obvykle si to muži nedovolí. A bylo mi to milé.

Láďa byl prostě formát, mužskej, se kterým jsme užili spoustu legrace, chodili jsme na brigády sázet stromky, společně Silvestry, měl dar výřečnosti – prostě společenský člověk, se kterým bylo krásné se potkávat

Poslední léta se s elegancí vzdal divadelní režie a předal ji Petru Pišovi, nicméně do divadla chodil a podporoval vás?

Chodil pravidelně a často, ke konci zkoušek, když už jsme to víc uměli, nám radil: ten mluví potichu, ten zas tohle, zajímal se o nás nadále... Dal divadlu na Hluboké impuls, vtáhl nás na jeviště, zkrátka nás dostal. Stojí nás to hrozně času, od vybrání hry, zkoušek, učení textů, představení – přizpůsobujeme tomu celý svůj osobní život – přece si nedovolíme odjet v neděli na lyže nebo dál na výlet, když večer hrajeme, protože co kdyby se něco stalo...

Jméno Vladimíra Kříže už věčně zůstane jménem hlubockého divadla, kam si chodí zahrát ti, kdo jednou přičichli k divadelní roli a už je ta chuť stát před aplaudujícím hledištěm plným rozesmátých obličejů nepustí. Principál bude dozajista přítomen každé zkoušce, každému představení, i v každé šatně... i v té dámské...

To není žádná novinka, *usmívá se Eliška Adamová*. V Sokolovně byla jen jedna šatna, kde jsme byli všichni pohromadě... My jsme na sebe zvykli.

A Petr Piša připomene i zvláštní chvíli, že po obřadu a rozloučení s panem Křížem se s ním dala do řeči paní, která naše divadlo znala a ptala se, co se připravuje na další divadelní sezónu. A nesměle vyslovila přání, že by si tak ... moc ... ráda... někdy s námi zahrála a jestli by se nemohla přijít podívat, až začnou zkoušky.

Principál hlubockého divadla tedy dokáže ovlivňovat věci, na kterých mu záleží, i z jiných světů. Budeme na něj vzpomínat rádi a v dobrém.

Povídali jsme si s Hankou Hanušovou, Eliškou Adamovou, Jirkou Prokešem, Josefem Jirátkem a Petrem Pišou.

Rozhovor s fontánou...

V nekonečném přelévání proudí voda mezi dvěma mramorovými polovinami fontány, zas a znova a ještě a stále... a znova.

Tak jako zas a znova a stále tepe srdce, jehož je voda, přelévající se v mramoru, symbolem. Symbolem, který už dva roky vítá všechny, kteří přichází do Relaxačního a regeneračního centra Hluboká. Symbolem, který je tichým svědkem každého z uplynulých dní. Co by vyprávěla zurčící voda? Co by prozradila fontána ve tvaru srdce, kdyby byla požádána o rozhovor?

Žádat fontánu o rozhovor?? Nesmysl! Nemožné...

Opravdu? Stejnými slovy – Nesmysl! Nemožné! byly vlastně nedávno, na začátku třetího tisíciletí, nazvány první vize a myšlenky na vytvoření místa, ve kterém budou lidé nacházet výjimečný čas jen pro sebe, místo, kde ve vodních procedurách, masážích, regeneračních terapiích i léčebné péči najdou ztracenou energii i zdraví.

Nemožné? Kdepak. Tam, kde je srdce, nic není nemožné.

A tak následuje několik let plánování a hledání nejlepších možností a cest... A skeptici dál říkají své: Nemožné.

Jenže srdce žádá, ani sebevic skeptická slova, zastavit nemohou.

A jen srdce dokáže proměnit vizi, ideál, myšlenku, v realitu. Stane se. Před očima pochybujících i doufajících roste do výšky i šířky stavba. Základy, zdi, okna, dveře, střechy... sen se začíná stávat skutečností a aby se jí mohl stát dokonale a úplně, je potřeba dalších srdcí, která sen naplní neokázalou a o to větší elegancí, vkusem, pozorností každému detailu. Volbou toho nejlepšího, co bude příští příchozí vítat, hýčkat a zvát k opakovaným návratům.

Čas plyne rychle, za proměňováním snu ve skutečnost je nekonečno hodin, dnů, věnovaných místu, o němž mnozí říkali: Nemožné.

Čas plyne a pak jednoho dne začne plynout a přelévat se voda ve fontáně... jakoby srdce místa začalo bít a mohlo uvítat všechny, kteří poprvé vstoupí. Poprvé – je 30.6. 2010, je letní podvečer a Relaxační a regenerační centrum Hluboká se slavnostně otevírá svým hostům, aby mohli vejít k bazénu, stanout v oválném sálku balnea, dotknout se bělostných van nebo novotou vonícího dřeva lavic v saunách. Aby s údivem mohli stát mezi nejmodernějšími posilovacími stroji, steppery, trenažery ve fitness. Aby mohli vstoupit do stylově pohodlných pokojů a apartmánů, aby mohli vnímat harmonii sladění barev, tvarů, materiálů. Aby se nechali smetanově lesklou dlažbou dovést do restaurace a vychutnat všemi smysly připravené delikatesy. A aby se slova »nesmysl a nemožné« definitivně proměnila na »neuvěřitelné a skutečné«.

Slavnostní poprvé – a po něm další a další, dny které přináší další »poprvé«. Poprvé svatební hostina, poprvé odborná konference, poprvé oslava narozenin, poprvé... třeba pobyt české fotbalové reprezentace.

A fontána přelévá šumící vodu a s ní i čas a je němým svědkem přátelských setkání v Lobby baru, procházení uvolněně spokojených hostů, kteří z bazénu míří do svých pokojů, aby později mohli jít za gurmánskými zážitky v restauraci. Kniha hostů plní své bílé listy pochvalnými, obdivnými, spokojenými, děkovnými větami. Fontána odměňuje čas a v něm se plní

další rozměr snu – k těm už skutečným se přidává další. Vize léčebné péče získává naplnění – otevírá se partnerská RRC Clinic, která je cestou ke kráse a zdraví díky plastické chirurgii, estetické dermatologii, ortopedii a...kardiologii. Krása, Svěžest, Zdraví. Pohyb. Srdce.

Ve fontáně stále šumí voda a připomíná, že tady, v Relaxačním a regeneračním centru Hluboká, je už dva roky jiný, zvláštní, výjimečný svět, který svou atmosférou, klidem, nevšedností, dává zapomenout na uspěchaný, někdy nevlídný svět tam venku. Svět, který znamená jistotu a oázu pro stále více těch, kteří přichází a svou přítomností naplňují smysl tohoto světa. A také mu svou přítomností dávají budoucnost.

Budoucnost světa, který byl stvořen srdcem.

U příležitosti 2. výročí otevření RRC Hluboká věnováno – s obdivem a úctou – MUDr. Ladislavu Pešlovi, který dal RRC Hluboká srdce a Lence Havlové a Radce Schmiedové, které daly RRC Hluboká duši.

Lucie Burianová

Vážené dámy, vážení pánové, vážení občané města Hluboká nad Vltavou,

dovoľte, abych Vám u příležitosti 2. výročí otevření RRC Hluboká jménem RRC i jménem svým poděkovala za Vaši přízeň, které si velmi vážíme. Vaše přítomnost a pobyt v RRC je pro nás významnou motivací pro zachování a rozvíjení vysoké úrovně služeb, které jsou určeny právě Vám.

Pevně věřím, že RRC Hluboká bude pro Vás i nadále místem, kde nacházíte uvolnění, relaxaci, cestu k dobré kondici a ke zdraví.

Věřím také, že i ve třetím roce své existence bude RRC Hluboká přispívat k prestižnímu jménu města Hluboká nad Vltavou.

Lenka Havlová, generální ředitelka RRC Hluboká

Bezplatná řádková inzerce pro hlubocké občany:

BLUEBERRY SHOP!!

Novinky na léto: sukénky kárované 6 – 14let... šortky pro kluky (teplákovina) vel. 128 – 158... noční barevné dívčí košile... pláštěnky, dívčí šatičky Wolf ... vel.98 – 128... chlapecké triko kr. rukáv GOOD CHILDREN, 8-16let, mix barev, 100% bavlna... Ceny skvělé. Logické hry pro předškoláky (4 hry v balení)... (TIP na dárek)

Připravujeme: bačkůrky české výroby vel.23 – 29, jarmilky na cvičení vel.24 – 29 kombinézy slabé na deštivé a podzimní počasí (vel.80–122) pyžama od 98 – 164 teplákové soupravy GOOD CHILDREN.

Všem zákazníkům, babičkám, tetičkám a kamarádkám přejeme krásné slunečné a hlavně teplé léto!!!!!!

■■ Nabízím výuku

- českého jazyka
  - francouzského jazyka
  - českého jazyka pro cizince
- tel.: 777 890 205**

■■ Pronajmu 1+1

Masarykova 51, 46 m² vytápění el. na noční proud, velká předšň, nová koupelna a wc, kuchyň sklokeramický sporák.
Tel 777 144 867.

- Nabízím překlady, tlumočení, výuku francouzštiny, španělštiny, italštiny.
- Příprava na mezinárodní zkoušky.

Tel. 606 132 394

Druhý ročník Hlubocké Superstar

Dne 11. června 2012 představil svého vítěze druhý ročník pěvecké soutěže Hlubocká Superstar. Mladí zpěváci se opět utkali ve dvou kategoriích. Ve skvěle obsazené 1. skupině zvítězila Veronika Kazdová, na dalších dvou místech skončili Adéla Váchová a Dan Trnka. Ve druhé kategorii si první místo vyzpívaly Andrea Marková s Aničkou Taovou a Aničkou Ondříchovou, na pomyslné stříbrné příčce skončila Andrea Marková, Karolína Bajerová s Denisou Rybovou a bronz získala Katka Dominová. Ale ani ten, kdo nevyhrál, nemusel smutnit, protože všichni

zpívali výborně a zaslouží si velkou pochvalu. A kdoví, třeba vyhrají napřesrok.

Organizátoři soutěže tímto děkují zvukaři Davidu Haladovi, panu Pišovi za půjčení mikrofonů a sponzorkám akce paní Nadě Taové a Evě Irrové.

Irena Martincová, František Černoš

Poznávací zájezd do Berlína

Dne 22.5.2012 se skupina 12 žáků ZŠ Hluboká vydala na cestu vlakem do hlavního města Spolkové republiky Německo. Berlín nás přivítal slunečným počasím a tropickými teplotami, a proto jsme neváhali a hned po ubytování v hostelu jsme vyrazili na prozkoumání města. Protože je většina berlínských památek viditelná i z vody, byla plavba lodí příjemným způsobem, jak se s nimi poprvé seznámit. Druhý den jsme již pamětihodnosti prohlíželi pěšky, při velkém okruhu centrem jsme navštívili rozlehlý park Tiergarten, prošli hlavní ulici Unter den Linden a viděli mimo jiné Braniborskou bránu, univerzitu, všechna známá náměstí nebo Muzejní ostrov. Odpoledne jsme měli domluvenou prohlídku parlamentu, z jehož teras je krásný výhled na celé město.

Třetí den nás zavedl do nedávné minulosti Berlína. Metrem jsme dojeli k asi kilometr dlouhému zachovalému úseku Berlínské zdi. Její části byly po revoluci pomalovány umělci z celého světa, a tak zde můžeme vidět mnoho zajímavých kreseb.

Na náměstí Alexanderplatz vyjeli někteří z nás až do 203 metrů na vyhlídkovou plošinu Televizní věže. Výhled je sice krásný, ale po pobytu v otáčivé kopuli jsme byli zpátky dole vděční za pevnou zem pod nohama. Jen kousek od náměstí jsme se vrátili do časů Německé demokratické republiky a zjistili, jak se v té době žilo.

Berlín ale nejsou jen památky, proto jsme si odpoledne odpočinuli u nákupů na třídě Kurfürstendamm.

V pátek byl čas se s hlavním městem rozloučit, nebyl to ale ještě konec našeho výletu. Na cestě zpět jsme ještě navštívili krásné Drážďany, kde nás zaujal především v nedávné době zrekonstruovaný kostel Frauenkirche, který byl během bombardování na konci 2. světové války téměř úplně zničen.

Domů jsme dorazili večer, sice velmi unavení, ale plní nových zážitků.

Mgr. Lenka Kudrnová

STEJSKAL

Century 21

STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí

NA TRHU OD
ROKU 1992

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.

Realitní makléř ve Vašem městě: **Mgr. Jana Vítů**
tel.: 608 036 027, jana.vitu@century21.

Restaurace Podhrad slaví úspěch

■ Objevila se v publikaci Maurerův Výběr GRAND RESTAURANT

V současné době je to jediný nezávislý průvodce nejlepšími a nejzajímavějšími restauracemi naší země. Hlavním posláním je nezávisle hodnotit jednotlivé restaurace v Praze a České republice, a přinášet tak ověřené informace a zaručené tipy.

Okruh hodnotitelů je kolem cca 7000 osob, a rok od roku se rozšiřuje. Lidé zasílají hodnocení, jak poštou, tak přes internet nebo sms zprávami. Celostátní anketu GRAND RESTAURANT založil milovník dobrého jídla Pavel Maurer. Hlavní myšlenka projektu? Obrana proti špatnému jídlu a nepříjemným číšníkům. Návštěvník většinou nemá moc možností – známkování restaurací má v sobě nejen možnost kritiky, ale i kultivace.

Anketa probíhá na základě názorů, návštěv a známek, které udělují dobrovolně a tajně hodnotitelé z vlastní vůle. Výsledné známky u restaurací jsou statistickým průměrem všech platných hodnocení. Restaurace se hodnotí známkami 1 – 5 (jako ve škole) a to podle kvality jídla, obsluhy a interiéru:

1 – excelentní, 2 – velmi dobré, 3 – dobré, 4 – snesitelné, 5 – vyhněte se. Uvádí též průměrnou cenu, kterou můžete utratit za kompletní večeři a pití.

Hodnotitelé – jsou lidé, kteří tajně a na svoje náklady známkuje jednotlivé restaurace. Mezi sebou se neznají a patří do různých sociálních a profesních skupin. Zároveň jsou to však odborníci z mnoha dalších zajímavých profesí – lékaři, umělci, právníci, podnikatelé. Hodnotitelé si jsou po letech spolupráce vědomi, že jejich názory a hodnocení skutečně ovlivňují výběr nejlepších a nejzajímavějších restaurantů.

Hodnocení expertů – Součástí publikace je i hodnocení odborníků v gastronomii (šéfkuchaři, food kritici, experti). V 50-60 % výsledků TOP 10 se odborníci shodují s laickou veřejností. Publikace je tedy něco jako proslulý průvodce Michelin po česku – a zabývá se tedy pouze českými restauracemi. Že už ale konkurence v pohostinství začíná být veliká, pozorujeme ke své radosti my všichni.

Zeptali jsme se šéfkuchaře hotelu Podhrad, pana Martina Kopence, jestli ho takové hodnocení těší? Samozřejmě je velmi dobrý pocit, že si někdo všiml, oč tady usilujeme. Pracujeme teprve čtyři roky v nově rekonstruovaném hotelu Podhrad na nové tradici tohoto místa, a tak pochvala v takto výjimečné publikaci je více než potěšující.

V průvodci nás zmiňují jako mimopražskou restauraci a byli jsme vybráni mezi pouhými 22 výtípanými mimopražskými restauracemi, což považují za obrovský úspěch. V části odborné hodnotící komise hlasovali opravdu špičky svého oboru, členové Pražského kulinářského institutu, Jiří Štíft, Pavel Maurer, Roman Paulus – který sám už získal Michelinskou hvězdu, Zdeněk Polreich... a další vynikající kuchaři a odborníci. Například i Tomáš Stehlík, patří dnes už mezi špičkové kuchaře. Ten také vařil na Hluboké – v Parkhotelu i na Šteklu a zkušenosti získával i na zaoceánských lodích.

Zkrátka výběr našeho restaurantu prošel osobním žebříčkem těch nejlepších kuchařských expertů z naší země a hodnocení probíhalo v naprosté anonymitě. Pokud vím, hodnotí se komplexně celá restaurace, nelze se někde dobře najíst v nekulturním prostředí, nebo s nepříjemnou obsluhou. Takže je to výsledek usilovné práce celku, a tak to cítím i já, není to úspěch šéfkuchaře, ale celého kolektivu.

Pracovat budeme dál tak jako dosud, abychom svou pozici obhájili, pravda je, že po takovémto úspěchu pracujete ještě s větší chutí.

Jakou má hotel Podhrad klientelu a co u vás nachází hosté na jídelním lístku?

Myslím, že to vychází půl na půl, Češi a zahraniční turisté, vzhledem k tomu, že k nám přijíždějí celé zájezdy, ale také jednotlivci.

Jídelní lístek píšu tak, že vnímám, že jsme na Hluboké. Proto na jídelním lístku máme ve větší míře ryby a zvěřinu, samozřejmě drůbeží a vepřové nemůže chybět, mám rád recepty české kuchyně. Jsme v Čechách a chceme Česko v jídelníčku zviditelnit. Myslím, že nemá smysl konkurovat italské pizze a těstovinám, já bych také nejel do Itálie na českou svičkovou. Jsem zastáncem spíše možnosti promítnout jednou za čas do jídelníčku třeba týden francouzské nebo jiné zahraniční kuchyně.

Pochvala a ocenění pro kuchaře je důležitá, nejsou totiž moc vidět a přitom přece jen právě dobrá kuchyně do restaurací přiláká hosty. Alespoň na rautech mohou lépe prezentovat svou práci a pro hosty je příjemné vidět mistry svého řemesla, když odborně krájí šunku od kosti. Navíc vám kuchař lépe poradí, pomůže s výběrem vhodné přílohy a prozradí různá tajemství kuchyně. Lidé se prý rádi ptají, jak se co připravuje. V zahraničních restauracích se šéfové kuchyni pohybují spíše jako manažeři kuchyní a nikoli jako skutečné muži s vařečkou, co mají na zástěře čerstvé skvrny od omáčky – v Čechách prý na tom ještě nejsme tak, aby šéfkuchař vycházel na plac konverzovat s hosty.

Škoda. Ale třeba se časem dočkáme.

Školní rok končí, prázdniny začínají

Jaký byl školní rok v mateřské škole?

V mateřské škole je červen posledním měsícem školního roku a měsícem, kdy se hodnotí úspěchy i neúspěchy celého výchovně vzdělávacího procesu těch nejmenších. Zároveň je červen od 1. dne, kdy se slaví MDD, bohatý na celou řadu akcí, na které se všechny děti postupně připravují a velice těší. I přes střídání slunečného počasí s nízkými teplotami, nepříjemných dešťových přeháněk až po přivalový déšť, děti ani všechny pracovnice MŠ Hluboká nic nezaskočilo. Na všech třech pracovištích se jelo naplno, a to nejen v červnu, ale již od začátku školního roku.

Pokud se zeptáte děti, jistě vám rády řeknou, co všechno se dá za 10 měsíců zvládnout a stihnout. Od prvního příchodu mezi nové kamarády, pomalé zvykání na paní učitelky a ostatní kolektiv, až po ukončení předškolního vzdělávání a přípravu na vstup do základní školy (samozřejmě u těch nejstarších předškoláků).

Výchovně vzdělávací program byl obohacen o divadelní představení,

hudební pořady, ekologické programy, besedy, návštěvy Planetária, knihovny, ZOO, AJG, dopravní hřiště... Děti se připravovaly na vystoupení s pásmem k Vítání občánků, na Vánoce i Den matek. Mateřská škola pořádala a organizovala akce, do kterých se zapojili i rodiče. Součástí vzdělávání byly i pohybové aktivity, např. bruslařský výcvik, sportovní dopoledne v rámci oslav MDD. Jediným neúspěchem letošního roku byl předplavecký výcvik, který se nám nepodařilo uskutečnit pro organizační chaos »plavecké školy« v Českých Budějovicích, přestože termíny byly předem domluveny.

Tradicí naší mateřské školy se stalo slavnostní rozloučení s budoucími prvňáčky u pana starosty na Městském úřadě v Hluboké n. Vlt.

Mezi nejvydařenější plánované akce patří každým rokem oslava závěru školního roku a stužkování těch nejstarších, kteří po prázdninách nastoupí do 1. třídy ZŠ. Oslavy probíhají po celém areálu jednotlivých odloučených pracovišť. V jedné MŠ jste mohli vidět »pirátskou výpravu« s opravdovým korábem, ve druhé potkat »indiány« se vším, co k indiánskému létu patří, a na třetí zahradě se zapojit do »pohádkového putování«. Nápadité převleky s maskami a doplňky, připravené soutěže pro všechny přítomné moc hezky navodily atmosféru daného tématu. Samozřejmě musí přát počasí.

A sluníčko letos opravdu hrálo, někdy až moc. Myslíme si, že letošní závěr školního roku se opravdu vydařil a potěšil nejenom děti, ale i jejich rodiče. A jaký bude ten příští školní rok? Určitě zajímavý a plný překvapení především pro nové kamarády, kteří od září nastoupí mezi nás.

V letošním školním roce navštívilo MŠ celkem 156 dětí. 47 dětí odchází do základní školy. Všichni, kteří se podílejí na chodu mateřské školy, věří, že budoucí prvňáčci si občas vzpomenu na to, co ve škole zažili, i na své kamarády a paní učitelky.

Hezké prázdniny a dovolenou plnou sluníčka, odpočinku a dobré nálady se svými dětmi přeje kolektiv Mateřské školy Hluboká.

Děti mezi medvídky na návštěvě u paní Dominové

Konec školního roku byl pro děti z mateřské školy v Zámostí jako vždy obdobím výletů, sportovních, kulturních i společenských akcí. Na zahradě byla jako každý rok nachystaná závěrečná slavnost v podobě putování za pohádkou. Děti v pohádkových kostýmech plnily pohádkové úkoly. Rodiče museli také spolupracovat. Sluníčko svítilo až moc. Na terase bylo závěrečné stužkování, fotografování, předávání dárečků a závěrečné hodování – rautík všeho druhu pod deštníky.

Třešínkou na dortu byla v červnu návštěva u paní Ludmily Dominové, jejíž umění znají návštěvníci výstav a trhů tradičních lidových řemesel a která nás letos opět mile přivítala pod pergolou na své zahradě, aby nám o svém umění povyprávěla a také něco neobyčejného předvedla.

Téma této návštěvy bylo dětem velmi blízké, protože jím byli »medvídky«. A nebyli to jen tak ledajací medvídky – někteří pocházeli z velmi vzdálených krajín, byli tu medvídky malí, velcí, plyšová, jednobarevní i různobarevní,

s pohyblivými klouby i bez nich, všemožně vyparádění i bez ozdob, všichni do jednoho však byli dílem šikovných rukou. Některé z nich paní Dominová ušila sama, některé si přivezla ze svých cest. Z takového množství krásných medvídků šla dětem hlava kolem a což teprve, když si mohly každé nějakého vybrat, pomazlit se s ním a po celou dobu vyprávění ho mít u sebe. Děti se dozvěděly, jak vzniká nový medvídek – od stříhu

přes výběr látky a výplně až po poslední steh. Nejvíce děti zaujal způsob zdobení medvídků rybí šupinkou. Paní Dominová dětem ochotně ukázala a vysvětlila, jak se rybí šupinky připravují, aby se daly použít k zdobení a nakonec některým dětem vyzdobila šupinkou riflový kabátek nebo kalhoty.

Na úplný závěr přečetla dětem pohádku »Medvědí bratři« a všem dětem věnovala malého filcového medvídky na památku, aby jim nebylo líto, že musely vrátit toho vypůjčeného.

Děti byly návštěvou u paní Dominové nadšené a hned následující den si nakreslily ve školce každé krásného medvídky. Doufáme, že tradice návštěv našich dětí u paní Dominové bude pokračovat i nadále, a už nyní se těšíme, jaké téma pro nás příště nachystá. **Mgr. Daniela Remtová, ředitelka MŠ**

Indiánské léto ve Schwarzenberské školce

Ve Schwarzenberské školce se po zahradě prohání hejno indiánských mužů a squaw, jsou sice trochu podměrečné, tak pětileté, ale muži svírají v ruce tomahavky a indiánské ženy se věnují zpracování kořisti na pískovišti.

Děti pobíhají po krásné zahradě v indiánských tričkách a čelenkách s různými péry – dárci byli plameňáci, dravci, bažanti – přísun per obětavě zajistili v ZOO Ohrada. Děti s rodiči tady měli nedávno letní indiánskou slavnost – blíží se loučení se školkou, prázdniny jsou za humny a dovolená také, některé děti školky opustí navždy a v září zasednou do školních lavic. Opékaly se buřtíky, a děti dostaly jako odměnu sladký zákusek – indiánka! Krásně si vyhrály nejen děti, ale i rodiče.

Hlavně, že tady nebojují nepřátelské kmeny... Ne, my jsme jen jeden kmen a jmenujeme se *Ti, co se radují!* usmívá se paní učitelka Marcela Řehořová... Na indiánském letním radování se podílely blede i rudé tváře, asi 8 – 9 rodičů pomáhalo velmi intenzivně, další z maminek naplnily slavnostní stoly občerstvením, buchtami, zelníky, šťavnatými meruňkami. Jenom sušené maso z bizonů chybělo.

Přeměna školky na indiánskou vesnici je téměř dokonalá, fantazie učitelky neuvěřitelná. Na pomoc jejich nápadům přispěchali rodiče. krásný velký totem udělal pan Sedláček, ten menší, černý a velmi zajímavý pan Vlasák. Pan Liskovec udělal 35 tomahavků (samozřejmě že z měkké hmoty) a oštěpy. Tatínkové z Bavorovic připravili kostry z tyčí na týpí a maminka paní Hotová s paní učitelkou Janou Fellinghauerovou je pošily látkou. Jedno odpoledne, bylo věnováno úpravám triček, jejich barvení

a vytváření trásní a maminky se vyřádily malováním na plátně týpí. Paní Marková a hodně dalších maminek do toho šlo s nadšením a zdobily opravdu krásně. Vyrobeny byl i plašiče zlých snů, to jsou provázky napjaté v kruhovém rámečku s korálky a peříčky.

Lodě, ve kterých se nepluje, ale běhá, se nosí kolem pasu a už máte indiánskou kanoí. A hned se můžete plavit po nebesky modrém rybníce z umělohmotné plachty a chytat ryby.

Šípky, terče na trénování střelby na bizony, oštěpy, samozřejmě ani divocí mustangové nechybí a jsou

strašně bujni (i když mají jen papírové hlavy nasazené na dřevěné tyčce). Příprava spočívala také v tom, že starší děti postupně po částech

shlédly před spaním tři díly Vinnetoua, zbývá smutný *Poslední výstřel*. Také se čte knížka o Malém Indiánovi, jak rostl, jak se všechno učil, přivezla ji paní Novosadová od babičky z Moravy, a když se čte, slyšeli byste spadnout špendlík na zem.

Ovšemže také ve třídách všechno připomíná indiány. Páprková chrastidla měl každý indián na slavnostní tance, takže bubínky se šňůrkami a korálky jsou připraveny, rambajz dělají dostatečný. Kmenový tanec mají děti naučen, učily se písničky, u totemu čeká samozřejmě dýmka míru, sedíme v kruhu a předáváme ji jeden druhému. Malé děti si dělaly malé totemky, na stolech jsou i týpíčka ze špejlí, kopice kopí je i ve třídě, aby se střelba na cíl dala trénovat i za špatného počasí. Na indiánských přípravách se museli podílet všichni, i ti nejmenší, se chtějí na všem účastnit, tady platí demokracie ve všem, i ve dvaapadesáti

stejných odměnách. Každé z dětí dostalo sáček a v něm poklady: živýkačka Pedro, paní Marková nazdobila kaménky, holčičky dostaly indiánské náušnice a kluci přívěsek na krk od paní Kriváčkové. Učitelky naučily děti indiánské písmo – a na slavnosti ho dostali také rodiče, aby si lámali hlavy. Úkoly byly psané v indiánském písmu, takže nejdřív je museli rozluštit a pak je s dětmi splnit. Hlavně mamky luštily s naprostou pečlivostí, aby dětem nic nepokazily. Štos pracovních listů a omalovánek na indiánské téma je dostatečným důkazem, že přípravě byla věnována náležitá péče. Jsou to opravdu znaky, které indiáni používali, znaky pro označení mrazu, větru, hvězd, blesku, bouřky, listopad je bláznivý měsíc a prosinec měsíc dlouhých nocí... co ještě potřebovaly navíc, si paní učitelky domyslely. Děti se s nadšením učily, moc je to bavilo, hledaly shodné znaky, a učily se řeč beze slov, ukazovali rukama – na lovu totiž indiáni nesměli mluvit! Bobříka mlčení ale ve školce nedrželi, paní učitelka se směje, že to by nevydržely ani děti, ani učitelky. Ale výsledek za to stál, znáte to, děti byly zabaveny a kdo si hraje – nezlobí, opravdu si to všichni užívají.

Týpí je vždy pečlivě uklizeno do bezpečí a totem rovněž chráněn před nepohodou a vandaly, bohužel už se stalo, že krásnou zahradu schwarzenberské školky navštívili chuligáni, vracející se po zavírací době restaurací a diskotéky. Škoda, asi nepoznali tak hezké dětství jako současní předškoláčky. Každý má tady dostal i své indiánské jméno, paní učitelka je *Ačikita* – to znamená bojovnice! Hádejte proč?! Zdá se, že tady chybí jenom Kevin Costner – *Ten co tančí s vlky* – z druhé místnosti se ozývá hlás paní učitelky: Přišel by, ale nemá chudák čas!

Vypadá to, že školka působí i jako odloučené psychologické pracoviště pro rodiče. Aby si tady odpočinuli, vyřádili se s vlastními i nevlastními dětmi a našli opravdový smysl života.

Já si naše rodiče moc chválím, na různých školeních se dozvídáme, jaký

mají ve školkách problém navázat s rodiči kontakt. To se u nás neděje, samozřejmě nemohou se všeho zúčastnit všichni. My si vždycky dáme měsíc před akcí pracovní schůzku, přijde, kdo má čas, řekneme si, co bychom chtěli udělat, co si představujeme a rodiče si mezi sebou rozeberou úkoly. Také se víc seznámí mezi sebou, koneckonců menší město není tak anonymní, i když tady máme děti až z Purkarce, Bavorovic, zvláště Bavorovičtí jsou zvyklí pořádat společně spoustu akcí i u nich doma.

V rámci příprav máme na celý rok určitá témata. Loni to byli víly, strašidla a skřítkové a s jejich pomocí jsme probrali všechny témata, která potřebujeme děti naučit. Letos jsme použili eskymáky a indiány, a příští rok se chystáme na putování za bludným kamenem, více se zaměříme na ekologii. Spolupracujeme se ZOO Ohrada, s nadací Vydra z Třeboně, jezdí sem z ekologického centra Votice, ti mají výborné pořady a s centrem ekologické výchovy Cassiopeia z Budějovic. Někteří nám sem do školky přivezou i zvířata, jezdí Ambrožovi ze Dvorců, většinou v zimě.

A příští školní rok nás čeká moře, námořníci, ostrovy – a možná dojde i na piráty! Využijeme náš domeček a kopeček a budeme se bránit »na lodi«, a prý k nám připluje i velryba.

Možná by se slušelo poděkovat paním učitelkám, že neberou zaměstnání ve školce jako pouhou povinnost pohlídat odložené děti do odpoledne, než si pro ně přijdou rodiče. Asi není obvyklé vymýšlet akce, na kterých usilovně pracují dva měsíce a dokáží ji ve spolupráci s rodiči dovést k dokonalosti. Možná by se slušelo, abychom si občas vzpomněli na své učitelky z mateřinky, protože pokud jsou tak senzační, jako ty hlubocké – máme dost štěstí. A pokud je potkáte, hlaste se k nim – budou z vás mít radost, i když už měříte o metr víc!

A možná by se také slušelo poděkovat paní učitelce Jiřině Trnkové, která právě odchází na zasloužený odpočinek po 40 letech práce s dětmi ve zdejší školce, za všechny odchované generace dětíček. Paní učitelky, přejeme vám všem krásné léto a pohodu!

Učitelky Schwarzenberské školky: Řehořová Marcela, Trnková Jiřina, Schönová Stanislava, Fellinghauerová Jana Provozní: Růžičková Božena, Chrtová Blanka.

Foto: paní učitelky a Jan Pirgl. Třída indiánů na poslední stránce.

Jak si loupežníci čistí zuby???

Jak naučit děti ve školce správnému chování, čištění zubů, hygieně a ostatním pravidlům slušného chování? Tak, aby se jim to co nejlépe a natrvalo vrylo do hlaviček? Jednoduše, vymyslely paní učitelky ve školce v Masarykově ulici. Ukážeme jim odstrašující případ a bude jasno! A proto upekla paní učitelka Láchová s dětmi perničky, ušila loupežníka Kudlička a při dopolední procházce se vydali nejmladší školcoví studenti směrem k parku u hřbitova. Hadrového loupežníka Kudlička si děti nesly s sebou, aby podle něj toho skutečného poznaly. Ještě k parku ani nedošly a už jim utíkala naproti vyděšená Hanka Hanušová, paní hoteliérová z hotelu Závěš, a křičela strachy!!! Loupežník ji právě přepadl a Bůh ví, co po ní vlastně mohl chtít?!!!

Děti strnuly, ale volaly, že se nebojí: Nás nepřepadne, děti ne! Zato Hanka se bála: »Děti, on na mě křičel a plival, já se tak polekala, až mi utekl pes! Tamhle z houštiny vylezl zlý loupežník!!!«

A opravdu, strašlivý loupežník se k nám blížil! Tenhle zážitek dětem z hlaviček asi hned tak nevyprchá, a budou už provždy vědět, že se nekrade, neloupí, ani neplivá, jinak nejste slušný člověk, ale loupežník Kudlich! »Ahoj děti, jak se máte? Já vás mám rád.« Povídala loupežník a dal

se do hovoru. S paní učitelkou se ale nebavil, jenom s dětmi. Má plno peněz, ukazuje, opravdu, celý pytel, a říká, že je jenom duch loupežníka, už tady v parku jen straší. Ale už ho to nebaví, rád by se zase někdy v klidu vyspal. Neumí vyjmenovat dny v týdnu, neví, jak se střídají roční období – no prostě úplný hlupáček! Zimě říká doba ledová, nerozezná ani barvy, barvě listů říká trávová, nebičku vodová... A děti všechno vysvětlují, radí.

»To se musím dlouho učit! Nemohl bych se jít učit k vám do školky? A vy se myjete? Jo? A slyšel jsem, že si čistíte zuby? Jak se to dělá? Kartáček a pastu – to teda nemám... « Paní učitelka ukazuje, jak se čistí zuby, ale hned je dětmi opravována, nikoli ze strany na stranu, ale shora dolů se správně čistí zoubky, zřejmě už byly poučeny zubní hygienistkou. Děti věnovaly loupežníkovi kapesníčky a ukazují, jak se smrká a pečlivě ho učí ostatní dovednosti a zásady slušného chování. Polepšený loupežník slibuje, že si dokonce zajde k holiči.

V pytlí měl loupežník pro každého sáček s dárkem, byl rád, že se zbavil těch naloupených čokoládových peněz, však byly těžké. A taky něco dostal: perničky! Jéé, říká, to mám radost, já si to přibiju v jeskyni jako obrázky na zeď. Jinak prý jí nejraději brouky a myši. Děti udělaly *čáry máry a kšá,*

kšá, kšá a kouzelníka odčarovaly. *Ahoj, už tady strašit nebudu*, slíbil všem dětem. Ten měl radost!!! Zval, jestli někdo nechce jít bydlet s ním, ale nikdo nechtěl.

Děti byl zlý ten loupežník? Nebyl, na nás byl hodnej. **A nebáli jste se té jeho bambítiky?** Ne, on by ji na nikoho nevytáhl. **Byl někomu podobný?** Loupežníkovi z pohádky. A prý doopravdy moc nevoněl! Ani vlastní vnuk loupežníka nepoznal, i když jistě pochybnosti měl. Děti se vracely do školky a loupežník pak odjel vozem nezjištěné značky, a protože už u sebe žádné kradené peníze neměl, snad ho ani policie nezastavila.

Pohádka o loupežníku Kudlichovi

Byl jeden park. Byl kolem krásného hlubockého zámku, kam jezdili turisté z celého světa. V noci v tom parku však strašilo. Kdo? Duchové špatných lidí – třeba duch loupežníka Kudlicha, který v tomto zámeckém parku dříve žil a ubližoval lidem – loupil – nadával – byl zlý. Za tyto ošklivé vlastnosti ho kdysi jeden čaroděj začaroval a nakázal mu, že musí v zámeckém parku strašit tak dlouho, až mu děti vysvětlí, co vše dělal špatně. Pak se jeho dušička dostane do nebe a v parku už nebude strašit.

Loupežník Kudlich byl opravdu hloupý, nic nevěděl, ani si nic nepamatoval:

– neznal dny v týdnu – neznal barvy – neznal roční období – neznal barvy na semaforu – a neznal ani kouzelná slovíčka

Byl také strašně špinavý a smrděl – nečistil si zuby – nemyl si ruce – nečesal se – nestříhal si nehty – zkrátka o sebe nepečoval a byl špindíra

Byl také nevychovaný – nezdvořilý: – neuměl pozdravit – neuměl poděkovat – smrkal na zem místo do kapesníku – plival kolem sebe – na lidi vyplazoval jazyk – nadával jim – kradl – křičel – říkal jim ošklivá slova – chodil pořád žalovat – neuměl se rozdělit. Zkrátka a dobře byl to fuj loupežník.

Jednu dobrou vlastnost ale přece měl. Měl rád děti a těm neubližoval. Jedině děti ho také mohou osvobodit, a to jen jednou za 100 let, aby už jako duch nemusel strašit. Může to být ale jen jednou za sto let, musí to být v červnu, kdy mají děti svátek a ty jediné mu mohou poradit: Jak o sobě pečovat! Jak se chovat!! A co je správné!!!

v červnu, kdy mají děti svátek a ty jediné
Foto: Jan Pirgl

Den dětí se opět slavil v sedle – ve dvoře Vondrov

Jak se slaví Den dětí? Určitě různě, určitě vesele. Soutěže, hry, zábavné programy, sportovní aktivity. Nebo také jízda se na opravdovém koni!! Právě tuto možnost měly děti, které v doprovodu svých rodičů přišly na tradiční Den v sedle ve dvoře Vondrov.

Už 12. ročník oblíbené akce se opět konal v příjemném areálu historického dvora, kde byly pro děti připraveny zajímavé atrakce. Hlavní zájem dětí se soustředil kolem prostoru, ve kterém koně a poníci, vedení zkušenými jezdci, trpělivě vozili na svých hřbetech malé i větší děti. Zvědavost i snaha vyzkoušet si dovednosti opravdových hasičů přilákala děti ke stanovištím, na kterých členové Sboru dobrovolných hasičů Hluboká nad Vltavou připravili ukázky hasičské techniky, včetně vnitřního vybavení zásahového vozidla.

Děti si mohly vyzkoušet práci s požární stříkačkou a pokusy o namíření proudu vody na správný cíl provázal značný údiv, že to není tak snadné, jak to na první pohled vypadá – pod tlakem vody stříkačka v dětských rukách poskakovala a vzdorovala.

Nechyběl ani skákací hrad, malování »zvířátkovských« čumáčků na obličej a také ukázka přirozené komunikace s koněm – mimořádně zajímavý »dialog« mezi člověkem a koněm, který předvedl Miloslav Šimandl se svými koňmi. »Den dětí v sedle je jedna z akcí, bez které už si neumíme Vondrov a naši práci představit, stejně jako parkurové závody »O cenu města Hluboká« nebo mikulášská odpoledne s koňmi a na koních, také pro děti,« komentovala akci Gabriela Kozáková, hlavní organizátorka, zastupující KONĚ VONDROV Jezdeckou tělovýchovnou jednotou HOLIDAY HORSES CLUB. »Naší snahou je ukázat dětem krásu koní a třeba některé z nich motivovat k tomu, aby na koni začalo jezdit. Víme, že pro některé z naší skupiny malých a mladých jezdců byl tím prvním impulsem k jezdeckví právě Den dětí v sedle. A samozřejmě hlavně

chceme udělat dětem radost, myslím, že se nám to dnes podařilo a moc mě to těší. Poděkování za to, že jsme dnes mohli radost pro děti připravit, patří i skupině ČEZ, která je v letošním roce naším generálním partnerem.«

Potěšení neskrývaly ani děti a jejich rodiče. »Byli jsme tu vloni spíš náhodou a tak se tady dětem i nám líbilo, že jsme letos přijeli už plánovaně,« řekla jedna z maminek. »Děti nejvíc chtějí jezdit na poníkovi a hrozně je bavilo stříkání z hasičské stříkačky. Teď rádi ve skákacím hradu. Mně se líbí, že je tady prostor, i když je tu hodně lidí, děti, tak žádné mačkanice, zmatek. A navíc dobře vyšlo počasí, takže my si užíváme super odpoledne.«

Malý Honzík s rozzářenými očima hlásil, že »už jsem jel na koni pětkrát a pojedu zase a taky jsem hasil ze stříkačky a taky ještě půjdu skákat do hradu, ale stejně se mi ježdění líbí nejvíce!«

Dětským dnem ale téma *Děti a Vondrov* nekončilo. O týden později na setkání jihočeských zemědělců předvedly své jezdecké umění děti z kroužku mladých jezdců, který patří do týmu Koně Vondrov. Jejich akrobatické výkony při jízdě na poníkovi byly po zásluze odměněny potleskem diváků. Asi nejvýraznější byla radost, s kterou děti různé prvky, náročné na rovnováhu i soustředění, předvedly a potvrdily tak, že nejkrásnější pohled na svět je z koňského – tedy poníkovského hřbetu, a to dokonce, i když se na něm sedí obráceně.

Lucie B urianová

Teeball – okresní kolo pro 1. stupeň základních škol, 2. místo

Jelikož máme ve škole mladé hráče teeballu (míček se odpaluje ze stativu), bylo jasné, že na turnaj musíme jet. Sestavili jsme zkušený tým, který trénuje již čtvrtým rokem ve škole (Lions, kroužek) i mimo ni (Sokol Hluboká nad Vltavou, vede Radek Drmota). Na turnaj, který se konal v pátek 15. 6. 2012 na hřišti Angels v Suchém Vrbném v Českých Budějovicích, dorazilo celkem 8 týmů. Přijeli jsme natěšení a dobře připravení. Chtěli jsme se umístit co nejlépe. Naše zkušenosti se ukázali hned v prvním zápase se ZŠ Bezdrevská. S výsledkem 14:1 jsme byli spokojeni.

ZŠ Pohůrecká získala pouze dva body, ale potrápila nás ve druhé směně. Rozhodčí zápas ukončil za stavu 10:2 pro Hlubokou. Nejtěžší zápas ve skupině nás čekal se ZŠ Ledenice. Začal velmi vyrovnaně. Za stavu 5:5 náš tým nastoupil do obrany a soupeře odsunul z pálky třemi rychlými auty. Vyhráli jsme 15:10 a tím si zajistili postup do finále. Netrpělivě jsme čekali, kdo bude druhým finalistou. Vítězem druhé skupiny byla ZŠ Borek. Finále mohlo začít. Zpočátku se hra vyvíjela lépe pro Hlubokou. Nakonec se z vítězství radoval Borek. Na našich hráčích bylo vidět zklamání, přesto druhé místo zasluhuje obrovskou pochvalu. A jaké jsou naše ambice v příštím školním roce? Přivzít z teeballu zlatý pohár.

Tým ZŠ Hluboká reprezentovali títo hráči:

Matěj a Vojtěch Vlachovi, Kuba a Petr Kubatovi, Kája Dvořáková, Adam Dvořák, Matěj Kuchejda, Vojta Černý, Miša Uher, Kristián Nejezchleba

Vedení turnaje: Lenka Dvořáková, Martin Vlach

Děkují rodičům, kteří vypomohli s dopravou a přejí všem krásné prožití prázdnin.
Mgr. Lenka Dvořáková

Mistrovství České republiky základních škol v softballe v Ostravě

Ve středu 15. 5. jsme se s žáky naší základní školy zúčastnili turnaje krajského otevřeného kola v softballe, který se konal v Českých Budějovicích. Předvést své dovednosti přijelo celkem 7 družstev. Náš tým ukázal vynikající hru, jak v poli, tak na pálce.

Za předvedený výkon jsme získali 1. místo. Odměnou pro vítěze nebyl pouze pohár, diplom a sladkosti, ale také postup na Mistrovství republiky základních škol v Ostravě (12. – 13. 6.). Radost a chuť vycestovat na tak prestižní turnaj byla obrovská. Zbýval nám necelý měsíc na trénink a získání peněz na dopravu. Kluci to vzali velmi zodpovědně a ve svém volném čase chodili trénovat zejména nadhoz spodem, se kterým jsme neměli žádné zkušenosti.

Do Ostravy jsme odjeli 12. 6. díky finanční podpoře města Hluboká nad Vltavou. Neodradila nás ani předpokládaná pětihodinová jízda autobusem, brzké vstávání, ani spaní ve spacáku v prostorách baseballového areálu Arrows. Do prvního zápasu s Gymnáziem Český Těšín jsme nastoupili s chutí hrát a dobře rozcvičení, přesto se nám v prvních dvou směněch příliš nedařilo. Za stavu 10:3 pro soupeře se našemu týmu začalo dařit na pálce a soupeř začal být pod tlakem a chyboval. Vyhráli jsme 13:10.

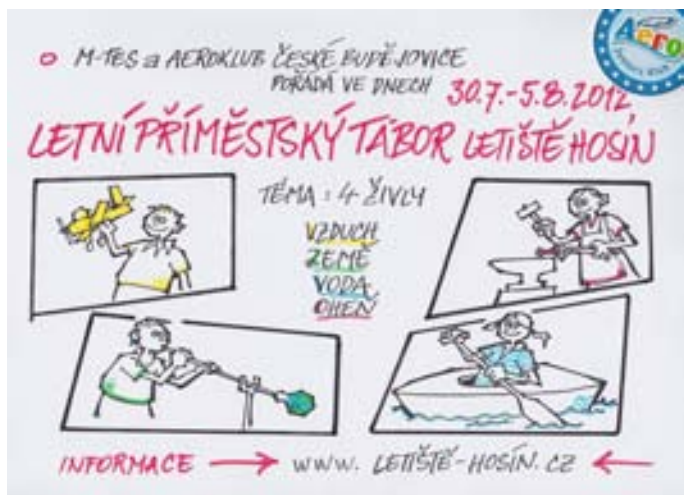
Druhý zápas se ZŠ J. Wericha (Praha) nedopadl v náš prospěch. Jejich výborná nadhazovačka nám nedala příležitost prosadit se na pálce. Dalším soupeřem byla ZŠ Staré Město a utkání začalo probíhat stejně jako s Českým Těšínem. Opět jsme prohrávali. Za stavu 9:3 pro Těšín jsme chytlí druhý dech a v jedné směně uhráli 12 bodů. Rozhodčí mohl zapsat do tabulky výsledek 15:9 pro Hlubokou.

Dvě vítězství v prvním dnu turnaje nás naladila na den druhý. Po zasloužené sprše a chutné večeři jsme si zkrátili dlouhou chvíli procházkou po okolí a hledáním kešky, která byla uschována přímo v areálu hřiště. Zodpovědnost k rannímu zápasu nás zahнала včas do spacáků. Probuzení nebylo zrovna růžové, protože hřiště byla podmačena od silného deště. Organizátoři se snažili připravit hřiště způsobilé ke hře. Zápas se ZŠ Polabiny (Pardubice) začal s mírným zpožděním, ale byl pro silný déšť po dvaceti minutách přerušen. Čekalo se na verdikt hlavního rozhodčího. Hra pokračovala za mírného deště, ale skončila pro nás neúspěchem.

I přes nepřítelné počasí bylo nutné zápasy dohrát (čekaly nás ještě dva). Prohra s Blanskem nás připravila o medaili, ale nedokázali jsme se prosadit na pálce. Jejich kvalitní nadhoz nám to opět ztěžoval. Bez odpočinku jsme okamžitě nastoupili do posledního zápasu turnaje. Tým ZŠ Český Dub se jevil jako dobře připravený. Naši pálkaři byli spokojeni s nadhozem a páhili do zadního pole. Dařilo se nám na všech pozicích a tak jsme se mohli radovat z vítězství 16:9. Čtvrté místo je pro nás velkým úspěchem.

Rády bychom poděkovaly všem hráčům za jejich skvělé výkony a bojovnost, jejich rodičům, že jim umožnili na turnaj odcestovat, Kačce Měšťanové (hráče baseballu a softballu), která pomáhala s coaching. Děkujeme našemu panu řediteli Mgr. J. Schmiedovi, který nás v akci podpořil, panu Markovi za bezpečnou dopravu autobusem a samozřejmě městu Hluboká nad Vltavou za finanční podporu, bez níž bychom se Mistrovství ČR základních škol v baseballe nezúčastnili.

Sestava hráčů: Dvořák Matěj, Kouřil Lukáš, Marek Václav, Příbyl Jan, Nechvátal Petr, Podhradský Lukáš, Baloun Martin, Chvátal Pavel, Calta David, Drda Tomáš, Říha Stanislav. Mgr. Lenka Dvořáková, Mgr. Kateřina Kuželová

Nová krev beachvolejbalových turnajů

■ **Rozhovor s »novými« tvářemi na hlubockém písku.**

Volejbalista tělem i duší, dlouholetý hráč a trenér, nyní v nové pozici ředitele beachových turnajů na Hluboké – David Šebek.

– **Dave, řekni nám, jak jsi se dostal k volejbalu jako takovému.**

Pocházíš z některé tradiční volejbalové rodiny? Řekl bych, že pocházím spíše z volejbalově netradiční rodiny, byl jsem možná první, kdo slovo volejbal v rodině vyslovil. K samotnému hraní jsem se dostal na základní škole, kde jsem začal v přípravce VK.

– **V současné době jsi stále aktivní hráč, můžeš nám přiblížit svůj tým a post, který zaujímáš?** Jsem aktivní hráč na několikaleté dovolené. V podstatě jsem aktivní hraní vyměnil za aktivní trénování. Mým postem byl blok.

– **Poprvé ses setkal s trénováním v době studií nebo až posléze?**

Trénování mě potkalo až po studiu, až když jsem se vrátil do Českých Budějovic.

– **Jaké týmy trénuješ?** Svou trenérskou »kariéru« jsem nastartoval v oddíle SK Třebín u těch nejmenších. Nyní ještě trenérsky »trápím« ženský oddíl TJ Hluboká n. Vltavou »B«.

– **Kdy a kde jsi začal s beachem?** Mé beachové začátky jsou určitě spojené s Hlubokou, kde jsem sehrál svůj první turnaj... Tuším, že to bylo v roce 2001 na starých beachových kurtech.

– **Jsi také beachvolejbalovým trenérem nebo chtěl by ses stát?**

Beach mě prozatím těší jako hráče. O trenérském kurzu jsem zatím nepřemýšlel, ale kdo ví.

– **Jak jsi se vlastně dostal na Hlubokou? Byla to náhodná projížďka po cyklostezce nebo cílený výlet za sportem?** Nebudu lhát... už si to nepamatuji, ale zcela určitě to bylo skrze volejbal.

– **Loni jsi v polovině sezóny převzal »žezlo« pondělních mixů a uspořádal pár přátelských turnajů. Jaké byly tvé dojmy?**

Dojmy jen ty nejlepší!!! Měl jsem obrovskou výhodu v tom, že jsem mohl navázat na perfektně fungující systém, který zavedla Zdeňka! A do toho všeho se kolem beache na Hluboké točí samí příjemní lidé, jak hráči, tak lidé ze zázemí.

– **Po několika horkých dnech a těsně před odstartováním nové sezóny: jaké jsou tvé cíle v 2012?** Uspořádat takové turnaje, na které budou hráči rádi a dlouho vzpomínat ...a na konci sezóny říknou, že se těší na další.

Malé ohlédnutí po více než měsíci .... David na Hlubokou přivedl velkou příznivkyni a zapálenou beachvolejbalistku Evu Kaňkovou.

– **Jeden velký turnaj sezóny byl víc než úspěšně zorganizován díky tobě, Evi. Byl to tvůj první turnaj v pozici ředitelky?** Jak se to vezme. Moje první »ředitelování« jsem si už několikrát ozkoušela v domovském klubu na SKP, kde moje mamča organizovala turnaje pro své přátele a známé. Vždycky jsem jí pomáhala a pak jsem se vrhla po jejím vzoru i na pár turnajů pro své kamarády. Co se ale týká oficiálního organizování, byl Gala Cup juniorek opravdu moje premiéra.

– **Jak dlouho se zajímáš o beachvolejbal? Kterým pískem jsi byla »pokřtěna« jako první?** Co si pamatuji, tak první písek, kterým jsem byla pokřtěna, byl ten ve školce na pískovišti, kde jsme »prodávali hladký písek«. K beachi jako takovému jsem se dostala vlastně teprve před rokem, kdy mě moje kamarádka pozvala na úterní tréninky s »Boschákama«. Ty se nejdříve hrály v tělocvičně a poté se přesunuly právě na písek. A od té doby jsem se stala fanouškem beachvolejbalu.

– **Hraješ také šestkový volejbal?** Šestkový volejbal hraju už poměrně dlouho, ale s velkými přestávkami. Jako malá jsem se chodívala dívat na tréninky mamči a říkala jsem si, jak jednou budu taky hrát jako ona a nejlépe s ní. A taky se mi to povedlo. Hrály jsme spolu nejdříve za SKP C, momentálně hrajeme soutěž OP1 za SKP B. Pozice, kterou zastávám, je blokařka, která mi byla přidělena. Chtěla jsem hrát vždycky smeč, ale nebyl nikdo, kdo by hrál právě blok, a tudíž nebylo jiné volby. Ale zvykla jsem si a dá se říct, že mě tenhle post teď opravdu baví.

– **Na Hlubokou jsi loni jezdila na »mixy« alias pondělní turnaj smíšených dvojic. Pokračuješ i letos a máš stále stejného spoluhráče?**

Pondělní mixy hraju i letos, protože mě opravdu moc baví jak hra, tak i lidé okolo. Spoluhráče stejného nemám. Tak trochu jsem »emigrovala« (omlouvám se předchozímu spoluhráči), a letos jsem se domluvila s Davidem Šebeků, že to spolu zkusíme. Zatím nám to snad i celkem jde, ale na nějaké medailové pozice rozhodně nemíříme.

Zapojila jsi se do dalších aktivit souvisejících s hlubockým beachvolejbalem, představ nám, prosím, svou činnost a případné plány do budoucna.

Jako nováček na hlubockém beachvolejbalu jsem toho ještě moc nestihla, tedy kromě organizace již zmíněného Gala Cupu juniorek. Každopádně mojí snahou je a bude spolu s Davidem a ostatními organizace turnajů, u kterých si hráči říknou »Jee, to bylo super, budete organizovat něco podobného příští rok?« To mluví asi za vše. Jinak v nejbližší době chystáme turnaj »O krtkův pohár ZdenčíPirglové« – tak trochu tematicky zaměřený turnaj a pak také

Regionální mistrovství ČR (dvoudenní turnaj, dřívější Poštovka). Snad nám tedy bude přát počasí...

– **A na závěr nám na sebe něco prozrad'.**

To nemůžu, už byste toho na mě věděli moc.

Zdeňka Pirglová

Hluboční tenisté znovu po dlouhých letech ve II. lize!!!

Od 1. května až do 24. června jsme mohli sledovat na tenisových kurtech urputné boje hlubockých tenistů v nejvyšších krajských soutěžích. Po celou dobu všechna družstva hrála velmi zodpovědně, hráči bojovali o každý míček. Některým se velice dařilo, jiní byli méně úspěšní i přes vynaložené úsilí. Zkrátka, soupeři byli někdy lepší, jindy byli doslova rozdraceni.

Nejtěžší soupeře potkalo starší žactvo. Přes snahu, zodpovědný přístup hráčů i jejich rodičů se jim nepodařilo ani jedno vítězství a z nejvyšší soutěže v kategorii Junior Tour-O pohár prezidenta ČTS sestoupili do Krajského přeboru. Snad do příštího roku naberou síly, větší zkušenosti a pokusí se dostat zpět mezi jihočeskou elitu.

Lépe si vedl dorost, který obhájil svou pozici v nejvyšší krajské soutěži – Junior Tour dorostu. V závěrečné tabulce září na 3. místě po TK Tábor A a LTC TONSTAV - SERVICE Č.B. Přestože s posledním jmenovaným svedli vítězný boj v závěrečném zápase sezóny, skončili v tabulce za ním. Z pohledu diváka šlo o velmi atraktivní podívanou.

Soutěží dospělých se účastní dvě družstva v různých kategoriích. »Běčko« obsadilo 6. místo v Krajském přeboru I a v této kategorii zůstává i pro příští rok.

Nejúspěšnějším tenisovým týmem Hluboké nad Vltavou se stalo družstvo A dospělých. V divizi patřili vždy na přední místa tabulky, ale letos?? Jsou nejlepší!!! Tenisoví pamětníci mnohokrát zavzpomínali na časy, kdy »Hluboká« hrála druhou ligu. Dodnes si pamatují jména hráčů a některé konkrétní výsledky i boje se soupeři. Možná i to se stalo motivací pro současné hráče. V letošní soutěži je přes veliké snažení nepremohl jediný soupeř a TJ TK MANE Hluboká nad Vltavou postupuje »bez ztráty míčku« do II. ligy.

Jiříčka Jakub, Hronza Zdeněk, Bůrka Aleš, Vavřín Lukáš, Martinů Marek, Hlinka Petr, Berková Darina, Bušková Tereza, Šťastná Adéla, Jelenová Michaela, Horáková Kateřina a Mušková Simona – to je vítězný tým, který si zaslouží uznání. **Blahopřejeme!!**

První foto: hráči týmu »A«, kteří vyhráli 8:1 v posledním zápase sezóny s LTC TONSTAV - SERVIS ČB. Zleva, ženy – Jelenová Michaela, Horáková Kateřina. Muži – Hronza Zdeněk, Jiříčka Jakub, Bůrka Aleš (kapitán) a Vavřín Lukáš

← Foto tenisových vítězů!!!

Druhé foto: družstvo dorostu, které zvítězilo 5:4 také v posledním zápase sezóny a také s LTC TONSTAV – SERVIS ČB. Zleva – Salonová Gabriela, Maříková Adriana, Dvořák Jan, Beneš Radek, Kotlík Václav a Jauker Lukáš.

Vodník Matěj v Purkarci

V Purkarci se pořádala hasičská soutěž o pohár vodníka Matěje Hrouze (ze zfilmované knihy Jana Drdy Hastrmani). SDH Purkarec ji uspořádal dne 16. června u příležitosti oslav 115. výročí založení sboru.

Oproti standardním soutěžím se purkarecká soutěž liší především sáním vody z přírodního zdroje a zařazením jízdy na raftu.

Na fotce u hasičského auta je vítězné družstvo purkareckých hasiček. V mužích vyhrál Purkarec II, druhý byl Purkarec I. a třetí skončil Purkarec III. Purkarecký hasičský »potěr«, pro který nebyla vypsána kategorie na začátku soutěže předvedl hasičský útok.

Za informace děkujeme purkareckému dopisovateli Miroslavu Jichovi

Co je nového v Zoo Ohrada v Hluboké nad Vltavou?

Kromě toho, že úspěšně pokračuje stavba nových expozic, na které jsme získali evropské dotace ROP (v současné době se buduje terárium pro evropské plazy, vodní příkop ve výběhu tygrů sibiřských, stěny výběhu tygrů, cesta pro návštěvníky přes ubikace tygrů a medvědů hnědých, velká voliéra pro orly skalní a vrší se kopec pro kamziky) nastalo v Zoo Ohrada opět období mláďat a také příchodů nových druhů do nových expozic.

Především, nedávno doputoval do naší zoo první los evropský.

Sameček losa se narodil 17.5. 2011 ve chovné stanici pražské zoologické zahrady v Dolním Dobřejově (aklimatizační stanice v prostoru České Sibiře na Benešovsku, kterou Zoo Praha využívá hlavně v souvislosti s návratem koní převalského do přírody Mongolska).

V současné době váží rok starý sameček přibližně 180 kg, ale v budoucnu může mít kolem 500 – 600 kg (samci losů mohou vážit až přes 800 kg). Svou hmotností a výškou v kohoutku až přes 2 m bude tedy v budoucnu jistě největším zvířetem chovaným v Zoo Ohrada. Los je největší z jelenů. Výborně a vytrvale plave a dokáže překonat i několik kilometrů širokou vodní plochu. Parohy, které rostou pouze samcům, mívají často lopatovitý tvar a dorůstají délky 120-150 cm. V přírodě žijí samci během letních měsíců samotářsky, odděleně od samic s mláďaty. V zimě se ale losi často sdružují do menších stád. V přírodě obývají různé typy jehličnatých i listnatých lesů mírného pásu. U nás se v přírodě vyskytuje po mnoha staletích (byl u nás vyhuben již ve středověku) vzácně právě v jižních Čechách – na Třeboňsku a na Šumavě.

Protože je v současné době v českých zoologických zahradách nouze o volné samice, rozhodli jsme se pořídit takto mladého samce, aby eventuelní samice z letošních vrhů nebyla o mnoho mladší.

V Zoo Ohrada mají losi připravený velký lesnatý výběh v zadní části areálu (v blízkosti restaurace), kde mají k dispozici prostornou stáj a vodní plochu v podobě širokého brodu přes náhon Munického rybníka.

Aktuální mláďata v Zoo Ohrada:

- Plameňák růžový starosvětský – více než 10 hnízd s vajíčky, 1. letošní mláďe již vylíhnuté. V chovu plameňáků je Zoo Ohrada dlouhodobě neúspěšnější zoologickou zahradou v Čechách a na Slovensku, patříme mezi špičky v Evropě).
- Kolpík bílý – 7 mláďat (některá ještě na hnízdě, většina ale již vylíhaných)
- Kvakoš noční – 4 mláďata • Pelikán růžový – 2 mláďata od jednoho páru, druhý pár ještě sedí na hnízdě

- Čáp černý – sedí ve voliéře s kolpíky na hnízdě, pokud jsou vejce oplozená, měla by se mláďata líhnout každým dnem.
- Sojkovci lesní a sojkovci černohrdlí – po dvou mláďatech (vzácný odchov u dvou exotických asijských druhů obývajících průchozí voliéru Český les) • Rys ostrovid – 1. mláďe od našeho nového mladého páru Doxe a Sedmičky.
- Klokán rudokrký – 2 mláďata – jedno již opouští pravidelně mámin vak, druhé zatím jen nesměle vykukuje
- Klokánek králikovitý – 2 mláďata
- Mara stepní – 2 mláďata (jihoameričtí hlodavci v expozici Koati)
- Psoun prériový – minimálně 8 mláďat (tolik jich najednou viděli pracovníci zoo)
- Nosál červený – mláďata se narodila na konci května, samice je s nimi schovaná v úkrytu v indiánské chýši, nemůžeme tedy zatím spočítat, kolik jich je.
- Také srnčata ve výběhu srnců obecných, malý kočkodan husarský, sovy pálené, sýčci, volavky rusohlavé a mnoho dalších.
- V líhních jsou vajíčka dvou našich druhů plazů – užovka obojkových a užovka podplamatých. Připomínám ještě další vzácný přírůstek, který k nám dorazil ze Zoo Dvůr Králové již koncem dubna – 4 samičky lvíčků zlatých, které nám zoo zapůjčila do našeho pavilonu Matamata.

Tento druh drápkatých opic žije v přírodě v posledních zbytcích pobřežních tropických deštných lesů na jihovýchodě Brazílie zvaných Mata Atlantica. V přírodě se odhaduje jeho početnost na pouhých 1000 jedinců a v chovech jich žije přibližně 500.

Naši lvíci se od počátku činili a projevíli nemalý zájem o technické vybavení pavilonu, které zabezpečuje jeho provoz – v bohatě

rostlinami osázené ubikaci, věrně připomínající jejich přirozené prostředí, nejdříve začali okusovat elektrické kabely k osvětlovacím lampám, poté je zaujaly sítě chránící hydrauliku otevíravých střešních oken a následně také izolace mezi stěnou pavilonu a polyakrylátovou střešinou. Tím velmi rychle prověřili naši připravenost k jejich chovu (jiné druhy drápkatých opic u nás tak nápaditě nebyly) a my jsme samozřejmě museli ochranu těchto prvků přizpůsobit jejich apetitu.

Roman Kössl, www.zoo-ohrada.cz, foto: Jan Pirgl

Ve znamení zubra

V dávných dobách, v moravském pralese, řádl žuřivý zubr. Všichni lesní dělníci, medaři, dřevaři i uhlíři u svých milířů se ho báli. Vynalézavý uhlíř Vojtěch dokázal zlé zvíře delší dobu lákat na chleba u své chýše. V příhodné chvíli je uchopil za rohy a nozdry mu prosekl smrkovou houzví. Bolestivě zkroceného zubra vedl na blížký hrad, kde byl lidmi, i pánem hradu obdivován. Aby Vojtěch potvrdil svoji sílu, sekerou jedním rázem uťal zubrovi hlavu. Velmož, majitel panství, jej obdaroval lesem, kde uhlíř páčil svoje milíře, a k tomu přidal svobodu, včetně vladyckého erbů se zubří hlavou. Zdatný a uvážlivý Vojtěch se stal předákem okolního lidu, získal majetek a nechal na skalnatém vrchu postavit sídlo nazvané »Bärenstein« (tj. Medvědí kámen, lidově Pernštejn). Zde byl základ pozdější slávy rodu Perštejnů.

Takhle poeticky zní jedna z pověstí o Perštejnech, kteří se na přelomu 15. a 16. století stali významnými hospodáři a politiky Království českého. Není překvapením, že Národní památkový ústav v Praze letos prohlásil »Pernštejnský rok«, a v pražském Salmovské paláci na Hradčanech otevřel skvělou výstavu »Pernštejnové a jejich doba.« Trvá od 3. května do 31. července 2012.

Teď už nastala chvíle, abych Vám, milí čtenáři, připomněl spojení Perštejnů s naší Hlubokou. Nejslavnější z nich, Vilém z Perštejna (1438 – 1521), blízký hodnostář krále Vladislava Jagellonského, získal velký majetek a město Pardubice přestavěl na rodovou rezidenci. Ze zahraničních cest si přivezl zkušenosti, které úspěšně využíval při hospodaření na svých panstvích. Nás bude zajímat i jeho syn Vojtěch (1490– 1534), který, jako stoupenec habsburského krále Ferdinanda I., také zastával vysoké funkce ve vládě Království českého. Jeho otec Vilém mu

předal do užívání hrad Hlubokou s panstvím, získaný roku 1490 zástavou od krále. Vojtěch z Perštejna se dal, po vzoru otce, rázně do hospodaření. Nařídil sepsat urbář poddaných, podporoval kultivaci půdy, zlepšoval rybníční soustavu otcem Vilémem založených rybníků (např. Bezdrév, Munický), hlubocké Podhradí se rozrostlo na městečko. Pernštejnové byli nábožensky tolerantní, spíše podporovali podobojí. Po Vojtěchově smrti (1534), vládl Hlubocku krátký čas jeho bratr Jan, mj. nejvyšší hejtmán Moravy. Se zděděnými statky byl největším bohatcem v zemi, před Rožmberky. Pro své zaneprázdnění funkcemi, postoupil Jan z Perštejna hrad Hlubokou s panstvím svému švagrovi Ungádovi ze Suneku.

Byl to Štýrský šlechtic, dobrý hospodář, věnoval se i filozofickým vědám. Na Hlubocku zakládal další rybníky, vinici, vystavěl dvůr Ondřejov (Vondrov), zřídil novou oboru a nechal vybudovat tlakový vodovod z řeky na hlubocký hrad. Začal také s dolováním stříbra v místech pozdějšího Adamova (jméno po jeho synu Adamovi). V Podhradí dal vystavět kapličku Samaritánku (r. 1541), nad pramenem vody.

Potom se Ungádové dostávali do dluhů, situace nezlepšila ani Ondřejova manželka Anna, ujmající se hospodářství. Jejich syn Adam byl nucen rozprodat části statků, takže královská komora roku 1561 hlubocké panství vykoupila ze zástavy. Skončilo zdejší působení Pernštejnů, nutno říci, že blahodárné.

Od královské komory koupil v roce 1562 celé toto panství s blatskými vesnicemi urozený pan Jáchym z Hradce do dědičného vlastnictví. Právě za vlády jeho syna Adama II. z Hradce, nastaly poddaným těžké časy. Jejich pozdější vzpoura, kvůli hájení svobodných blat, vrchnost krutě potrestala popravou sedláka Kubaty a několika dalších.

Tehdy hlubočtí poddaní jistě vzpomínali na dobré pány z Pernštejna!

František Kvapil

Hudební festival na zámcích Hluboká

Rozhovor jsme už po sedmácté na stejné letní téma vedli s panem Petrem Pišou.

17. ročník na zámcích v Hluboké nad Vltavou. Co k němu říci?

Možná se některé koncerty mohou zdát již okoukané či oposlouchané, ale protože si je posluchači vždy znovu vyžadují, zařazujeme je právě díky neutuchajícímu zájmu návštěvníků.

Proto jsem letos na zahajovací koncert 25. července zvolil **Bratry Ebony**. Jejich vystoupení proběhne na nádvoří zámku Hluboká, večerem provází Marek Eben. Den poté se opět na zámeckém nádvoří potkáme s Brouci bandem – **Beatles Revival** ze Slovenska. Připomenutí krásných 60. let pro všechny, kdo je měli a mají rádi, a to včetně těch, kteří Beatles v časech největší slávy nezažili. Další osvědčenou firmou je dnes už legendární seskupení **Spirituál kvintet**, tentokrát uprostřed léta a také na nádvoří zámku. Předtím vystupovali vždy na podzim v hlubockém kostele. Následující koncert připomene 70. léta a **Abba World Revival**, skvělá desetičlenná živá kapela výborných muzikantů, potěší mladší pamětníky. Večer věnovaný partnerskému městu Bela Crkva v Srbsku, pod záštitou města Hluboká, přinese **recitál** srbské zpěvačky **Pavliny Senič**. Představí se nám klasickými operními áriemi.

Hudební festival představuje ale i úplně nové talenty.

Těší mně už tradiční vystoupení mladých umělců z celé Evropy, které přináší koncert účastníků mezinárodních hudebních kurzů, každoročně konaných v Nových Hradech. Ti nejlepší z nich zahrají u nás v zámecké Schwarzenberské jídelně. Minulý rok byly jejich výkony úžasné, to, co dnes ti mladí lidé umí, je obdivuhodné. Účastníky kurzů jsou skutečně dobří hudebníci z Rakouska, Čech, Ruska... Kdo má rád klasickou notu a chce vidět, kam spěje budoucnost mladé Evropy, měl by se na koncert přijít podívat. Rád bych také pozval posluchače na varhanní koncert, který odehrají v hlubockém kostele sv. Jana Nepomuckého já sám. Budu hrát

něco originálního – Vivaldiho Čtvero ročních dob – v provedení pro varhany. Neslyšel jsem, že by tuto skladbu v této úpravě u nás někdo hrál. Je to zajímavost, dostal jsem se k té myšlence na provedení koncertu v italských Benátkách, a proto jsem se tak dlouho po úpravě skladby pro varhany pídil, až jsem ji našel. Hlubocké kostelní varhany jsou sice téměř v dezolátním stavu, ale prostor kostela se s nimi ještě uhrát dá. Každou klasickou skladbu napsal původně skladatel pro klavír. Cokoli, i Beethovenovy symfonie, aby si je mohl přehrávat při skládání. A z tohoto základu se pak rozepisují jednotlivé nástroje. Kdo trochu zná **Vivaldiho Čtvero ročních období**, tak se myslím rád zaposlouchá do zvuku našich varhan.

Takže tímto zase hudební festival více připomene vážnou hudbu.

Ano. A také proto jsem pozval světoznámé – bohužel snad opravdu více ve světě, než u nás známé a uznávané – **Stamicovo kvarteto**.

Provedou koncert v Loveckém zámku Ohrada a zahrají Dvořákův Americký kvartet, hudbu pro znalce a milovníky vážné hudby. Je to bohužel dané dobou, že o klasickou hudbu není v Čechách takový zájem, jaký by být mohl. Ale přesto se chci stále pokoušet ji nabízet a třeba se časem situace zase změní.

A závěr festivalu? V září ve velkém sále AJG předvede své umění **4tet**, seskupení čtyř mužů v černém v čele s Jiřím Kornem. Zájem o ně je veliký a tentokrát je tedy přivedeme do galerie k obrazům pana Muziky. Jako závěrečný koncert a jako

třešničku na dort si nechávám **Hradišťan Jiřího Pavlici**.

Pak už se připravíme na zimu a vánoční koncert a protože já už mám připravený i letní 18. ročník hudebního festivalu ... mohu prozradit... že se na něm potkáte s jedním velkým – a přitom malým – černovlasým překvapením. Těšte se a naplňte své léto živou hudbou v krásných zákoutích našich hlubockých zámků. Všechny koncerty začínají tradičně v osm hodin večer.

Foto Petra Piši – Jan Pírgl

Léto. Horko. Zmrzlináááá!

Sladce barevná zmrzlinárna u Irrů

Nepřehlédnete ji, stojí v Zámostí nahoře nad kopečkem jen nějakých 300m od mostu přes Vltavu – září do dálky bleděmodrou a růžovou barvou a letními paraprátky. V točení zmrzliny se tady střídají dvě kamarádky, Eva Irová a Jiřka Procházková, a jde jim to skvěle. I když paní Irová tvrdí, že nejlépe to jde dětem, protože nemají trému, a když se točení zmrzliny »učila« měla chuť od svého nápadu – otevřít si zmrzlinárnu vedle školky – rychle ustoupit.

Nakonec se ale nevzdaly, když už to dva roky rozmýšlely, a před dvěma týdny otevřely stánek u rodinného domu Irových. Evidentně udělaly radost všem dětem v okolí. Když jde okolo školka, paní učitelky ještě dokážou dětskou chuť na zmrzku ukočírovat, odpoledne už to maminky ale nezvládnou a zahřeší si i se svými dětmi. A naoko hartusí: *Vás nám tady byl čert dlužný!*

Obě dámy ale prohlašují, že jejich zmrzlina je vlastně dietní a není třeba se bát ani salmonely, protože opočenská zmrzlinová směs žádná vajíčka neobsahuje. Vybavení dobrým strojem, přísná hygiena a kvalitní směs jsou podmínkou dobrého zmrzlináře. Výborný zmrzlinář lidumil pak se vyznačuje tím, že pokud odcházejícímu dítěti zmrzlina upadne z kornoutku na zem, nebo nešťastník zakopne, či se mu stane jiné strašlivé neštěstí a o zmrzku přijde, je mu okamžitě natočena zmrzlina nová zdarma, aby se předešlo šoku a zoufalství.

Protože zmrzlinárna sousedí se školkou přes plot a právě děti přivítaly otevření velmi bouřlivě, dostaly poukázku na zmrzlinu zdarma. Možná by teď bylo dobré, aby si rodiče dětí otevřeli ve zmrzlinárně účet. Pro zmrzlinu chodí ale i dospělí, jeden nejmenovaný zákazník dokonce odnáší zmrzliny tři – sobě, manželce... a pejskovi. A pročpak vlastně ne, pokud manželka nežárlí a psík dovede vhodně naznačit, jakou příchutí má rád???

Těch příchutí je mnoho druhů, kromě klasických třeba i kaktusová – jak prozradila dcera Kateřinka – a prý ani nepíchá do jazyka a je moc dobrá.

Čokoládová může být ze dvou druhů čokolády, ale ta z hodně tmavé čokolády chutná úžasně (dostala jsem ochutnat), pomerančová, citrónová a jiné ovocné jsou fajn v parných dnech. K dispozici je ve stánku i kopečková zmrzlina, ledová tříšť různých příchutí a barev a také osvěžující nápoje. Děti navíc dostanou za svou návštěvu bonbón na cestu.

Protože tady v Zámostí děti z rodiny vyrůstaly pohromadě s ostatními vrstevníky, a protože Zámostí děti vůbec oplývá, znají Eva a Jiřka vlastně většinu svých zákazníků jménem – jsou tedy zmrzlinárna pro známé a hodně nízkou věkovou kategorií. Ale nejen pro ni, věkový průměr obětavě zvyšují i dospěláci. Zastavují tady i nákladáky s pořádnými chlapy, které tu jezdí od rána do noci. Zřejmě si všichni rádi vylepší svačinu typu tlačěnka s cibulí chladivým moučnickem.

Zastavují auta, kolemjdoucí i cyklisté. Pro ty je tu připraven kolostav a několik laviček k příjemnému posezení. »A taky trochu fungujeme jako informační kancelář, lidé se tady ptají na cestu na zámek, asi je to nějak špatně značené...« směje se paní Irová. Otevřeno mají od rána do večera, dokud chodí lidé, a jak jsem sledovala po osmé večer, chodí jich skutečně dost. Zmrzlinu tady dostanete velkou i malou za slušné ceny a je jich pořádná porce, ovšem můžete si dopřát i pěkně velkou makro dávku do termo kelímku. A dovezete ji v pohodě třeba až do Budějovic i dál...

Zmrzlinárna na rozcestí

Zastavili jsme ještě u zmrzlináře dole u nového mostu, už na druhé straně řeky. A zeptali se:

■ **Jak jste přišel zrovna na tohle místo na křižovatce?**

Protože tady jezdí spousta aut, nedaleko je plovárna, vede tudy cyklistická stezka... a tlačěnky je tu pořád. Pokud je počasí, je tu lidí dost. A to místo je dobré, i když si ze začátku někteří tukali na čelo.

■ **A váhal jste mezi dalšími místy, nebo jste vybral rovnou toto?**

Neváhal jsem, protože mám už několik zmrzlináren a mám už docela instinkt na to, kde to bude fungovat a kde ne.

■ **Vy máte také opočenskou zmrzlinu? To je nějaký novodobý pojem?**

To není, v Opočnu se dělala zmrzlina už někdy ve 30. letech minulého

století a vlastně už za minulého režimu se prodávala v Jednotách a Pramenech, to byly tyhle klasické točené zmrzliny. Pak výrobu sice koupila nějaká cizí firma, ale nakonec se vrátila zase do českých rukou a jdou odtud kvalitní mléčné výrobky a zmrzlina s dobrou pověstí.

■ **Takže je to dobrá česká nešizená zmrzlina z mléka?**

Je z mléka, i když upřímně řečeno, ošidit zmrzlinu můžete vždycky. To máte jako s pivem. Záleží, jak dobře se staráte o hygienu, nefedíte směsi příliš, máte výkonný zmrzlinový stroj... záleží tedy na poctivosti a pečlivosti zmrzlináře. Takže i opočenská zmrzlina může u různých prodejců chutnat různě. V prodeji vede vanilka, čokoládová, v horkách více ovocné, jogurt, tvaroh. Velikost velká a malá, velká porce má určitě od 15 do 18 dkg. Kupuje se i do termosky, samozřejmě, máme i vlastní nádoby na rodinné balení, to je litr a půl zmrzliny, i s víčkem, což se osvědčilo. A pak také máme termo kelímky, takže pokud chcete někoho potěšit a překvapit ledovým dárečkem, určitě ho dovezete.

■ **Můžete se nám představit?**

Moje jméno je Zima, usmívá se zmrzlinář a je to opravdu výstižné Nomen omen: typické jméno předurčující

k provozování této studené profese. Jsem Hlubočák, i když jsem se zmrzlinou začal v Budějovicích, mám tam na náměstí stánek už dlouho, a dnes už i jinde. Přes letní sezónu tu určitě vydržíme, to se nebojte, loni jsme prodávali až do 15. října, takže uvidíme, co nám počasí dovolí letos.

Já pak ještě se slzou v oku zavzpomínala na zmrzlinu z Kamenného Újezdu, jejíž recept si prý výrobci bohužel vzali do hrobu – říkalo se, že byla z kozího mléka. Tam měli i výjimečně dobré čtverhranné oplatky, a ta zmrzlina... ach jo!

Ale opočenská rozhodně nezklame – a všimli jste si, že jediné fronty na zmrzlinu bývají trpělivé a klidné a lidé smířliví při čekání na dobrotu? Asi se už ladí na ten sladký zážitek dopředu. Samozřejmě, že dobrou zmrzlinu dostanete i ve městě, nejenom v Zámostí, naposled tu od Švehlů jsem málem taky neunesla ... a to byla »malá«. Ale o městě zas někdy přistě...

Foto: Jan Pírgl

Galerijní noc v AJG...

Jaká byla? Nutno říci, že krásná...

I když její zahájení bylo mírně posunuto kvůli pořádnému slejváku, který se na galerijní noc snesl shora z propadliště času.

Ale pak už mohly přijít osobnosti z časů dob dávno minulých, T. G. Masaryk, Karel Čapek a jeho bratr, českobudějovický podnikatel pan Zátka se svou tehdejší chotí – jestlipak jste tušili, že jeho žena byla pozdější spisovatelka Marie Pujmanová? A další... a další byli uvítáni davem, který se skoro do zimní zahrady nevešel. Odborníci na slovo vzati pozvali na jeho vlastní výstavu i pana Muziku, však měl radost ze svých obrazů a provedli také veřejnost mezi plátny a zasvěceně hovořili.

Šťastná myšlenka návratu do dob první republiky mnohé dnešní krizi uvláčené občany velmi potěšila a osvěžila. Móda, módní přehlídka, tance v tehdejšímu stylu, auta veteránská, kejklíři, hry pro potěšení a povesezení, houpací kůň a jiné hraní pro děti, živí koničci na svezení, staré hračky na vystavení a nakonec jako hřeb večera růžová cukrová vata zcela zdarma! Nikdo neodolal, ani já ne, protože já pokušení neodolám nikdy. Došlo i na alkoholické či nealkoholické koktejly a když se počasí umoudřilo, bylo opět i pod nebesy krásně.

Umění v naší galerii je krásná věc, krásně se na ně kouká a příjemné je se tam i poučit. Určitě za programem nabitým večerem stála spousta starostí a pile organizátorů. Možná jen dámy ve fortně mohly být přívětivější a dovolit návštěvníkům na příhodném místě odložit deštníky, aby je nemuseli po celý večer vláčet s sebou. Třeba příště už se to podaří – anebo nebude přšet.

A ještě jeden z krásných dojmů idylky večera krásně, byť zřejmě zcela spontánně, podtrhly malé děti kejklířů, oblečené a la 30. léta. Dva sedmiletí chlapečci v krátkých kalhotkách, vestičce a pruhovaném tričku i podkolenkách byli jednovaječní dvojníci – proto i cukrovou vatu měli dohromady na jedné špejli a ujídali společně. S sebou vodili holčičku, zhruba o rok mladší, což – jak hrdě vysvětlovali – byla jejich teta.

Kulturní společnost Alta o.s. neboli hlubocké amatérské divadlo, nastudovalo už loni vlastní hru Poslední láska Petra Voka. Letos ji můžete vidět až do srpna srpnu na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou a v Zimní zahradě zámku Hluboká.

IV. Zámecký festival komedie:

Poslední láska Petra Voka,

komedie o radostech a strastech posledního Rožmberka. *Režie:* Gerhard Vocilka *Kostýmy:* Milena Adamová *Scéna:* Tereza Martinů *Světla, zvuk:* Stanislav Janů, David Halada. *Inspice:* Zdena Prunerová *Hrají:* Jan Pruner, Zdeněk Dušek, Vítek Macháček, Eliška Adamová, Jarka Běhounková, Miroslav Čeněk, Martin Bárta, Monika Macháčková, Karolína Hronková, Iveta Vavřínová, Hana Hanušová, Petra Nagy

Poněšický košť

Osadní výbor spolu s Občanským sdružením Poněšice a místním lihovarem zvou všechny přátele, rodáky a příznivce obce v sobotu **4. srpna 2012** na poněšickou náves, kde se bude konat 5. poněšický košť.

■ Spolek Vltavan Purkarec si letos připomene 110. výročí založení.

V letošním roce si Vltavan Purkarec připomíná 110. výročí vzniku spolku a 35. výročí založení Síň voroplavby. Při této příležitosti pořádá dne 11. měsíce srpna roku 2012 Spolkové slavnosti, jichž se účastní bratrské spolky ze Štěchovic, Davle, Prahy a Řevnic.

Slavností se též zúčastní deputace Mezinárodní vorařské asociace (MVA), jíž jsme prostřednictvím Města Hluboká nad Vltavou (starostou panem Jirsou) požádali o udělení statutu Mezinárodní vorařská obec. Po splnění všech podmínek bylo naší žádosti vyhověno a při plánované slavnosti bude obci Purkarec předán zástupcem MVA dekret a zástava.

MVA se sídlem ve Španělsku sdružuje 11 států s jejich více než 35 spolky a Vltavan Purkarec, jakož i spolky Štěchovice, Davle a Praha, je jejím členem od roku 2000 pod jednotným názvem (pro snazší komunikaci) VLTAVAN ČECHY. Každoročně se konají setkání členských zemí MVA, zakončené konferencí Výkonného výboru s plány a programy činnosti na další období. Hlavní snahou a cílem MVA jest – a to již po dvě léta – pro vorařské řemeslo a plavecký cech získání ocenění mezinárodní organizace Unesco jako »Nehmotné dědictví lidstva«.

Plánovaný program pro veřejnost:

9:30 Slavnostní průvod obcí. Program průvodu – uložení květin u Vltavanského památníku a pomníku padlých 1. a 2. světové války – odhalení pamětní desky – předání statutu Mezinárodní vorařská obec, 11:30 Slavnostní mše v kostele sv. Jiří od 13 hodin koncerty dechových kapel

Doprovodný program: ukázka tesařského řemesla, vorové tabule a vyhlídkové plavby po vodním díle Hněvkovice

Dechové kapely – Jihočeská Vlachovka (Vltavan Purkarec), spolková hudba Vltavana Štěchovice, kapela Bláži Zemana (Vltavan Davle) a Křídlovanka (Vltavan Praha) – rozmístěné po obci budou vyhrávat po celé odpoledne. Celý den bude otevřena Síň voroplavby (muzeum), kde bude možné zakoupit (a tím podpořit spolek Vltavan) výroční turistické známky a pamětní publikaci o spolku Vltavan, vydané k této příležitosti.

Koně Vondrov

JTJ Holiday Horses Club zve srdečně všechny na tradiční závody v parkuru ve dvoře Vondrov. **4. 8. 2012 – Cena města Hluboká** – skokové soutěže ZM-S' **25. – 26. 8. 2012 – Velká cena města Hluboká n/Vlt., Z – ST***

Už 13. ročník tradiční jezdecké soutěže v parkuru – *Velká cena města Hluboká nad Vltavou* proběhne ve dvoře Vondrov ve dnech 25.– 26. 8. 2012.

V programu soutěží jsou kategorie dětí, juniorů, žen mužů a seniorů. Dále jsou kategorie určeny náročností skokových variant – kategorie S, ZL, L, dvoufázové skákání, volba překážek atd. Generálním partnerem akce je skupina ČEZ. Ani letos nebude chybět divácky velmi atraktivní skok přes kolmou zeď, dotovaný mimořádnou odměnou pro vítěze.

Příjemnou součástí akce je večerní společenské setkání jezdců, majitelů stájí a hlubockých příznivců jezdeckého sportu, kteří jsou tímto srdečně zváni.

Těšíme se na Vás.

Letiště Hosín

Aeroklub České Budějovice pořádá na **11. 7. – 15. 7. Mistrovství ČR v akrobacii letounů**
29. 7. – 10. 8. Plachtařské mistrovství regionů

Špatná zpráva:

Farmářské trhy zatím fungovat nebudou pro minimální návštěvnost a nemožnost přesvědčit farmáře

k prodeji v místě, kde bohužel nemají zajištěn větší zájem a odběr. Takže je to výzva pro místní zahrádkáře – zkusíte prodat vlastní ředkvičky a mrkev?

Bohužel, poměry a možnosti se mění rychleji, než se dokážeme přizpůsobit.

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky budou vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji ! Tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269

Červenec

od 9. – 15. Červenec zavřeno – dovolenááá ...

Představení z metropolitní opery

■ Čtvrtek 5. července – »Bohéma«

z metropolitní opery. USA 2012.

Drama/romantický

Příběh lásky chudého básníka Rudolfa a mladičké švadlenky Mimi dojmá diváky snad všech světových operních domů již desítky let. Součástí přenosu jsou dvě přestávky!!! Autor: Giacomo Puccini. Dirigent: Nicola Luisotti. Účinkují: Angela Gheorghiu, Ainhoa Arteta, Ramón Vargas, Ludovic Tézier. Přenos je v originálním italském jazyce!!! Cenu vstupenky na filmové představení si určuje distributor !! Začátek v 19.00 hod.

■ **Pátek 6. července – Prometheus.** 3D. USA 2012. Akční/sci-fi/horor. *Děsivá bitva o záchranu lidské civilizace ve 3D – zažijte vše jako živé!* Hrají: Nomi Rapace, Guy Pearce, Michael Fassbender. Režie: Ridley Scott. Přístupný – český dabing.

■ **Sobota 7. července – Muži v černém 3.** 3D. USA 2012 komedie/sci-fi/akční *Kluci v akci se vracejí ve 3d – zažijte vše jako živé!* 19.00 hod. Hrají: Will Smith, Tommy Lee Jones, Jemaine Clement. Režie: Barry Sonnenfeld. Přístupný – český dabing.

■ **Pátek a sobota 20. a 21. července – Cesta na tajuplný ostrov 2.** 3D. USA 2012. Rodinný/dobrodružný. *Z ostrova se ozývá tíšňové volání a dobrodružství začíná ve 3D – zažijte vše jako živé!* Hrají: Josh Hutcherson, Dwayne Johnson, Michael Caine. Režie: Brad Peyton. Přístupný – český dabing!

■ **Pátek 27. července – Titanic.** 3D. USA 2012. Drama/romantický. *Lidé o něm říkali, že je nepotopitelný. Tentokrát ve 3d – zažijte vše jako živé!* Režie: James Horner. Hrají: Leonardo di Caprio, Kate Winslet, Billy Zane. Přístupný – český dabing!

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

■ Neděle 1. července – Doba ledová 4 – země v pohybu.

USA 2012. Rodinný/animovaný/komedie za rozdělením světa na kontinenty stojí jediné chamtivá veverka a její potřeba sbírat oříšky ... 18.00 hod. Režie: Steve Martino, Mike Thurmeier. Přístupný – český dabing!! Začátky představení v 19.00 hod.

■ Neděle 22. července – Happy feet 2.

3D USA 2011. Rodinný/animovaný/komedie *Svět je ořesen a zachránit ho může jediné odvážný tučňák. Tentokrát ve 3D – zažijte vše jako živé!* 18.00 hod. Režie: George Miller. Přístupný – český dabing!!

■ Sobota 28. července – Doba ledová 4 – země v pohybu.

3d. USA 2012. Rodinný/animovaný. *Za rozdělením světa na kontinenty stojí jediné chamtivá veverka a její potřeba sbírat oříšky ...tentokrát ve 3D – zažijte vše jako živé!* 18.00 hod. Režie: Steve Martino, Mike Thurmeier. Přístupný – český dabing!!

HUDEBNÍ FESTIVAL

■ **Středa 25.7. ve 20.00 hod. Bratři Ebenové.** Slavnostní zahajovací koncert XVII. ročníku. Státní zámek Hluboká nad Vltavou – nádvoří.

■ **Čtvrtek 26.7. ve 20.00 hod. Brouci band Beatles revival.** Státní zámek Hluboká nad Vltavou – nádvoří (Při dešti zimní zahrada)

■ **Pátek 27.7. ve 20.00 hod. Spirituál kvintet.** Státní zámek Hluboká nad Vltavou – nádvoří (Při dešti zimní zahrada)

■ **Sobota 28.7. ve 20.00 hod. Abba world revival.** Státní zámek Hluboká nad Vltavou – nádvoří (Při dešti zimní zahrada)

■ **Neděle 29.7. ve 20.00 hod. P. Senič (zpěv) a L. Jirásková (klavír).** Alšova jihočeská galerie.

Představení z metropolitní opery

■ **Čtvrtek 2. srpna – Lazebník sevilský z Metropolitní opery.** USA 2012. Komedie. *V Rossiniho komické opeře plné převleků je dominantní postavou mazaný Figaro, který v bláznivé historce o zamilovaném hraběti Almavivovi a jeho vyvolené Rosině poskytuje za pár zlatáků zamilovanému páru svůj důvtip a pomoc. Dvojici milenců tvoří operní hvězdy nejžářívější – Joyce Didonato a Juan Diego Flórez. Součástí přenosu je jedna přestávka. Přenos je v originálním italském jazyce!*

Autor: Giacomo Puccini. Dirigent: Maurizio Benini. Účinkují: Peter Mattei, Joyce didonato, Juan Diego Flórez. Cenu vstupenky na filmové představení si určuje distributor !!!

■ **Sobota 4. srpna – Krajinou bez domova.** Rumunsko 1963. Dokumentární. Režie: Bordana Kamplackaja. Přístupný.

■ **Pátek a sobota 10. a 11. srpna – Temný rytíř povstal.** USA 2012. Fantasy/ akční/ dobrodružný. *Gotham se zmítá v temnotách nejistoty a nedůvěry v Batmana vzrůstá...* Hrají: Christian Bale, Morgan Freeman, Gary Oldman. Režie: Christopher Nolan. Přístupný.

■ **Pátek 17. srpna – Láska je láska.** ČR 2012. Komedie/drama. *Osmnáctiletá Maruška žije se svým dědečkem Vlastimilem, touží potkat svého prince a prožít romantickou lásku, jakou zatím zná jen z filmů.* Hrají: Petr Nárožný, Eliška Balzerová, Ondřej Vetchý, Simona

Stašová. Režie: Ondřej Brousek. Přístupný.

■ **Pátek 24. srpna – Signál.** ČR 2012. Komedie/drama. *Přijeli pry proto, aby vyhledali nejlepší místo pro instalaci nového mobilního vysílače.* Hrají: Vojtěch Dyk, Kryštof Hádek, Bolek Polívka, Karel Roden. Režie: Tomáš Řehořek. Přístupný.

■ **Sobota 25. srpna – The amazing spider-man** 3D. USA 2012. Fantasy/akční/dobrodružný. *Když Peter objeví tajemný kufřík, který náležel jeho otci, pustí se do pátrání... tentokrát ve 3D – zažijte vše jako živé!* Hrají: Andrew Garfield, Emma Stone, Rhys If fans, Sally Field. Režie: James Horner. Přístupný – český dabing!!

■ **Pátek 31. srpna – Líbáš jako d'ábel.** ČR 2012. Komedie/romanický. Každý si žije svůj život, ale minulí partneři začínají scházet... Hrají: Kamila Magalová, Oldřich Kaiser, Jiří Bartoška. Režie: Marie Poledňáková. Přístupný.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

■ **Pátek 3. srpna – Méd'a Béd'a.** 3d. USA 2010. Animovaný/rodinný. *Méd'a Béd'a a jeho kamarád Babu budou muset opustit svůj jediný domov, jaký kdy měli. Tentokrát ve 3d – zažijte vše jako živé!* 18.00 hod. Režie: Eric Brevig. Přístupný – český dabing.

■ **Sobota 18. srpna Hurá do Afriky.** 3d. Německo – 2012 animovaný/rodinný. *Do vysněného světa najednou míří spousta nespokojených zvířátek, která touží po lepším životě.* 18.00 hod. Režie: Holger Tappe, Reinhard Klooss. Český dabing !!

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Gotické umění / Malířství a sochařství - stálá expozice. České sochařství 20. století - stálá expozice. Flámské a holandské malířství 16.–18. století - stálá expozice do 30. 9. František Muzika / Volná tvorba, scénografie. Hlavní sál AJG.

Festival Hudební léto Hluboká 2012

- 12. 7. **Terezie Fialová a Kristina Fialová** – klavír / viola
- 8. 8. **Komorní koncert tria „LE PORTRAIT“** Eva Křenková – klavír Zdeňka Krebsová – housle. Vojtěch Línek – příchna flétna
- 23. 8. **Koncert tónů a barev** Jiří Pazour – klavírní improvizace Olga Volfová – improvizace malby *Začátky koncertů v 19:00 hodin v hlavním sále AJG v Hluboké nad Vltavou*

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích,

VÝSTAVY

Mezi symbolismem a surrealismem – do 9. 9. – České umění první třetiny 20. století ze sbírek AJG

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 6. Červenec– srpen 2012. Ročník 43. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E -mail: alenoviny@volny.cz. Redakční kruh ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. Grafika, fotografie: ing. Jan Pírgl. Odborní počítačová poradci: Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvem odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Hudební festival Music festival

17. ročník na zámčích Hluboká
17th Music Festival Castle Hluboká

25. července – 16. září 2012

od 25. 7. 2012 - 20^h hod. - Nohodvorná Hluboká u Vltavy

BRATRI EDENOVÉ

od 26. 7. 2012 - 20^h hod. - Nohodvorná Hluboká u Vltavy

BROUCI BAND BEATLES REVIVAL

od 27. 7. 2012 - 20^h hod. - Nohodvorná Hluboká u Vltavy

SPIRITUAL KVINTET

od 28. 7. 2012 - 20^h hod. - Nohodvorná Hluboká u Vltavy

ABBA WORLD REVIVAL

od 29. 7. 2012 - 20^h hod. - Mlýnská jezírka Hluboká u Vltavy

PAVLINA SENIC - PEVEČKÝ RECITÁL

od 30. 7. 2012 - 20^h hod. - Svatoborův park Hluboká u Vltavy

KONCERT ÚČASTNÍKŮ MFK

od 31. 7. 2012 - 20^h hod. - Nohodvorná Hluboká u Vltavy

PETR PISA - VARŠANSKÉ KONCERTY

od 1. 8. 2012 - 20^h hod. - Svatoborův park Hluboká u Vltavy

STAMICOVO KVARTETO

od 2. 8. 2012 - 20^h hod. - Mlýnská jezírka Hluboká u Vltavy

4TET

od 3. 8. 2012 - 20^h hod. - Nohodvorná Hluboká u Vltavy

HRADISTAN S JIRIM PAVLÍČKEM

GENEALOGICKÝ FESTIVAL

JADERNÁ ELEKTRÁRNA
TEMELÍN

SPONZOR

CS

J. Dv. Zdravk Melichar - Noší

MANE

POB. STED.

EGE

IREL

IREL

IREL

Pro více informací kontaktujte: KC PAMÁTKOVÝ ÚSTAV Hluboká nad Vltavou 387 008 912 a MÚZEUM ZÁMEČEK Hluboká nad Vltavou 387 008 912

Příměstský tábor v Hluboké nad Vltavou aneb Dobrodružství s Harrym Potterem

Místo: Sportovní - relaxační areál Hluboká nad Vltavou
Věk: 6-15 let
Cena: 1 800 Kč (5 dní), 360,- Kč (den)
1. termín: 16.-20.7. 2012 2. termín: 30.7.-3.8. 2012

Sportovní-relaxační
areál
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Kontakt: lenka.tothova@sport-hluboka.cz, 721 368 954
Více informací a přihlášky nalezete na adrese: www.arel-hluboka.cz

Více než 100 dětí a jejich s nimi tolik jejich rodičů a doprovodu. Sportovní-relaxační areál Hluboká nad Vltavou nabízí pro děti pobyt natáčkou zábavně, jak pokud možno nezapomenutelně prožít celý léto.

PONĚLÍ	ÚTERY	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK
Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora.	Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora.	Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora.	Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora.	Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora. Průběžná příprava na první den tábora.

V ceně tábora je zahrnuto: Snobád, 5x svačina, pitný režim, vstup do ZOO, vstup na zámek Hluboká, plavba na parníku, vstup do Adrenalinového parku, Adventure minigolfování a další aktivity ve Sportovní-relaxačním areálu Hluboká

